

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34C/72/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112205676
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Oros Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7112205676.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Nemešovou v právnom spore žalobcu: SLOVAKIA ENERGY, s.r.o. so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 702, zastúpená Capitol Legal Group, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Digital Park III, Einsteinova 19, 851 01 Bratislava, IČO: 47 257 211, proti žalovanému: Východoslovenská distribučná, a.s. so sídlom Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 36 599 361, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 22.401,88 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 22.401,88 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 22.401,88 Eur odo dňa 11.11.2011 do zaplataenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou zo dňa 27.2.2012 žiadal súd, aby zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu 22.401,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z dlžnej sumy odo dňa 11.11.2011 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania pozostávajúce zo zaplataeného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. Žalobu žalobca odôvodnil najmä tými skutočnosťami, že dňa 14.8.2008 uzavrel ako obchodník s energiou so žalovaným ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy Rámcovú distribučnú zmluvu č. RDZ/2008/12, predmetom ktorej bola úprava vzájomných vzťahov zmluvných strán pri: distribúcii elektriny žalovaným do odberných miest ním zásobovaných, identifikácii jednotlivých miest ním zásobovaných, meraní a odpočtov vrátane stanovenia náhradných hodnôt, použití typových diagramov odberu, spracovaní a poskytovaní dát, fakturácii ostatných služieb uvedených v cenníku služieb žalovaného. Dňa 26.2.2008 uzavrel so spoločnosťou Pekáreň Hôrka, s.r.o., so sídlom Hôrka 344, 059 12 Hôrka, IČO: 44 449 313 zmluvu o združenej dodávke elektriny, na základe ktorej dodával a distribuoval elektrinu pre odberateľa Pekáreň Hôrka. Odberné miesto odberateľa Pekáreň Hôrka bolo identifikované ako č. XXXXXX, EAN XXZVSXXXXXXXXXXN. V súlade so zmluvou v období od 1.1.2009 do 30.6.2010 mu vystavil a zaslal faktúry, ktoré žalovanému uhradil. Predmetné faktúry žalovaného boli podkladom, na základe ktorých vyhotovoval a zasielal faktúry odberateľovi Pekáreň Hôrka. Žalovaný za celé sporné obdobie účtoval a fakturoval pri odbernom mieste odberateľa Pekáreň Hôrka č. XXXXXX, EAN XXZVSXXXXXXXXXXN veľkosť hlavného ističa 3x630 A. V zmysle ustanovení platného cenníka distribúcie elektriny pre firmy a organizácie je každý zákazník pripojený do distribučnej sústavy žalovaného povinný dodržiavať odber elektriny pri trvalom indukčnom účinníku $\cos \phi = 0,95$ až 1,00. Ak táto záväzná tolerancia hodnoty účinníka nie je odberateľom dodržaná,

je odberateľ povinný zaplatiť tarifnú prirážku za zvýšenie straty v distribučnej sústave, ktoré svojim odberom jalovej elektriny z distribučnej sústavy spôsobil. Taktiež pri spätnej nevyžiadanej dodávke kapacitnej zložky jalovej elektriny do distribučnej sústavy žalovaný účtuje tarifu za nedodržanie zmluvnej hodnoty v zmysle ustanovení cenníka v troch časových pásmach (vysoká, stredná a nízka). Výšku tarifnej prirážky za nedodržanie účastníka mu žalovaný vyrátal a vyfaktoval na základe cenových rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví na roky 2009 a 2010 pri veľkosti hlavného ističa 630A. Štatutárny zástupca odberateľa Pekáreň Hôrka ho upozornil a tiež žalovaného na skutočnosť, že jeho odberné miesto EAN XXZVSXXXXXXXXXXN. má istič 3x100 A, a nie 3x630A, a z toho dôvodu namietol nesprávne fakturovanú nielen výšku poplatku za istič, ale aj výšku tarifnej prirážky za nedodržanie účinníka vo všetkých troch časových pásmach. V súlade s vyhláškou Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 315/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú štandardy kvality dodávanej elektriny a poskytovaných služieb bol žalovaný povinný overiť vyúčtovanie platieb za dodanú elektrinu, odstrániť zistené nedostatky vo vyúčtovaní a odoslať oznámenie, či je podanie oprávnené alebo nie, v lehote do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti o overenie vyúčtovania platby z a dodávku elektriny. Na základe podnetu od odberateľa Pekáreň Hôrka vyzval žalovaného na odstránenie zistených nedostatkov vo vyúčtovaní, na ktorú žalovaný reagoval tým spôsobom, že uznal opodstatnenosť nároku odberateľa elektriny a uviedol, že má v zmysle platného prevádzkového poriadku nárok na dobropísanie čiastky zodpovedajúcej rozdielom v platbách za pevnú zložku distribúcie a prekročenie účinníka, ktoré vyplývajú z úpravy maximálnej rezervovanej kapacity na odbernom mieste č. XXXXXX, EAN XXZVSXXXXXXXXXXN z hodnoty 630A na 100A za obdobie, kde splatnosť faktúry nepresiahla 6 mesiacov odo dňa uplatnenia prvej reklamácie. V súlade s vyššie uvedeným žalovaný upravil fakturáciu na odbernom mieste XXXXXX, EAN XXZVSXXXXXXXXXXN od 1.7.2010. Z dôvodu, že neuplatnil reklamáciu u žalovaného v lehote do 6 mesiacov odo dňa splatnosti faktúry, žalovaný nesúhlasil s úpravou fakturácie na odbernom mieste č. XXXXXX, EAN XXZVSXXXXXXXXXXN za obdobie od 1.1.2009 do 30.6.2010. S tvrdením žalovaného o nemožnosti úpravy fakturácie za sporné obdobie pre odberné miesto XXXXXX, EAN XXZVSXXXXXXXXXXN z dôvodu uplynutia 6 mesačného obdobia uplatnenia prvej reklamácie žalobca nesúhlasí, nakoľko v súlade s ust. § 397 Obchodného zákonníka je všeobecná premlčacia doba, ak zákon pre jednotlivé práva neustanovuje inak, štyri roky. Vzhľadom k tomu, že ide o kogentné ustanovenie Obchodného zákonníka, zmluvné strany sa od neho nemôžu odchýliť, resp. ho vylúčiť. Pokusom o zmier zo dňa 2.11.2011 vyzval žalovaného na odstránenie zistených nedostatkov vo vyúčtovaní na odbernom mieste č. XXXXXX, EAN XXZVSXXXXXXXXXXN za sporné obdobie a vyrovnanie peňažných nezrovnalostí s tým spojených. Na uvedený pokus o zmier žalovaný nereagoval. Výška bezdôvodného obohatenia žalovaného predstavuje rozdiel medzi sumou mu fakturovanou žalovaným v období od 1.1.2009 do 30.6.2010 pre odberné miesto č. XXXXXX, EAN XXZVSXXXXXXXXXXN. pre istič 3x630 A a tarifnú prirážku za nedodržanie účinníka vo všetkých troch časových pásmach a sumou, ktorá mala byť fakturovaná pre odberné miesto č. XXXXXX, EAN XXZVSXXXXXXXXXXN pre istič 3x100A a tarifnú prirážku za nedodržanie účinníka vo všetkých troch časových pásmach, t.j. sumu vo výške 22.401,88 Eur.

3. Okresný súd Košice I vydal dňa 8.6.2012 pod č.k. 24Ro/103/2012 - 49 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 22.401,88 Eur s 9,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 22.401,88 Eur odo dňa 11.11.2011 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej na súde. Zároveň zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.344,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 946,22 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

4. Platobný rozkaz napadol v zákonnej lehote žalovaný, ktorý v odpore zo dňa 29.6.2012 proti vydanému platobnému rozkazu uviedol, že žalobca svoj nárok odôvodňuje s poukázaním na jeho písomné vyjadrenie, ktorým uznal opodstatnenosť nároku spornej fakturácie za obdobie, kde splatnosť faktúry nepresiahla 6 mesiacov odo dňa uplatnenia reklamácie a upravil fakturáciu voči žalobcovi na odberné miesto od 1.7.2010. Žalobca má za to, že ich právny vzťah v nároku na úpravu fakturácie sa riadi právnou úpravou ust. § 397 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je všeobecná premlčacia doba, ak zákon pre jednotlivé práva neustanovuje inak, štyri roky. S tvrdením žalobcu sa nestotožňuje. Podniká ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy v zmysle zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov na základe povolenia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví Slovenskej republiky. Poskytovanie služieb z distribúcie elektriny sa riadi v zmysle zákona o energetike prevádzkovým poriadkom prevádzkovateľa distribučnej sústavy, ktorý podlieha schváleniu Úradom pre reguláciu sieťových odvetví Slovenskej republiky. Schválený prevádzkový poriadok je záväzný pre všetkých

účastníkov trhu s elektrickou energiou a teda aj pre žalobcu ako obchodníka s energetikou a je zverejnený na jeho stránke www.vsds.sk. Na základe uznania reklamácie nesprávnej fakturácie zo dňa 17.1.2011 ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy vyhotovil opravnú faktúru za obdobie od 1.7.2010. V súlade so schváleným prevádzkovým poriadkom spoločnosti, bola ním zamietnutá reklamácia faktúr starších ako 6 mesiacov odo dňa splatnosti faktúry. Uvedené bolo vykonané v súlade s ust. § 1, bod 2, Prílohy č. 6 platného Prevádzkového poriadku. Má za to, že nárok na reklamáciu nesprávnej fakturácie sa spravuje všeobecným ustanovením § 397 Obchodného zákonníka ako lex generalis v časti, ktorý hovorí, že všeobecná premlčacia doba je štyri roky, ak zákon pre jednotlivé práva neustanovuje inak. Má za to, že lehota na reklamáciu je v súlade s uvedeným stanovená v Prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa sústavy vydanom v súlade so zákonom o energetike ako lex specialis.

5. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu žalovaným uviedol, že nárok na reklamáciu nesprávnej fakturácie sa spravuje všeobecným ust. § 397 Obchodného zákonníka ako lex generalis v časti, ktorý hovorí, že všeobecná premlčacia doba je štyri roky, ak zákon pre jednotlivé práva neustanovuje inak. Žalovaný má za to, že lehota na reklamáciu je v súlade s uvedeným stanovená v Prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy vydanom v súlade so zákonom o energetike ako lex specialis. S týmto názorom žalovaného nesúhlasí, nakoľko, ako uvádza aj žalovaný v zmysle ust. § 397 Obchodného zákonníka je všeobecná premlčacia doba štyri roky, ako zákon neustanovuje inak. Premlčacia doba štyri roky je všeobecná, t.j. uplatní sa pri všetkých právach, na ktoré je aplikovateľný Obchodný zákonník, okrem prípadov, keď zákon (Obchodný zákonník alebo iný zákon), pre jednotlivé práva ustanovuje inak. V týchto prípadoch potom platí osobitne ustanovená premlčacia doba. Ide však iba o prípady, ak je premlčacia doba ustanovená zákonom, nie inými predpismi. Skrátene premlčacej doby nie je možné, a to ani jednostranným vyhlásením niektorej zo strán, ani dohodou, nakoľko všetky ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní majú kogentnú povahu. V tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Obo/86/2005, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil názor, že ak ide o obchodný vzťah, otázka premlčania v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa bude posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

6. Žalovaný na pojednávaní súdu dňa 16.7.2013 uviedol, že od 1.7.2010 už žalobca nebol dodávateľom elektrickej energie pre odberateľa pekárň Hôrka, s.r.o., ktorý k tomuto dňu zmluvu vypovedal. Poukázal na skutočnosť, že reklamácia bola podaná len konečným odberateľom elektrickej energie Pekáreň Hôrka, s.r.o., ktorá nie je jeho obchodným partnerom, nakoľko jeho obchodným partnerom v rozhodnom období bol žalobca. Tento vzťah sa riadi Obchodným zákonníkom, ktorý je postavený na zmluvnej voľnosti. Medzi nimi bola dňa 14.8.2008 uzatvorená Rámcová distribučná zmluva č. RDZ/2008/012. Od 1.5.2010 žalobcovi mesačne účtoval faktúrami cenu za distribúciu elektrickej energie jeho sústavou. Konečný odberateľ Pekáreň Hôrka, s.r.o. mu zaslal ako aj žalobcovi reklamáciu zo dňa 7.1.2011. V oznámení o výsledku riešenia sťažnosti uviedol, že žalobca ho požiadal o súčinnosť pri riešení reklamácie odberateľa elektriny Pekáreň Hôrka, s.r.o. až dňa 2.2.2011. Uznal reklamáciu za posledných 6 mesiacov, t.j. za II. polrok 2010. V tom čase už žalobca nebol dodávateľom elektrickej energie pre Pekáreň Hôrka, s.r.o., takže dobroprisoval čiastky zodpovedajúce rozdielu v platbách už prostredníctvom nového dodávateľa.

7. Žalobca v súvislosti s tvrdeniami žalovaného uvedenými na pojednávaní poukázal na skutočnosť, že zmena dodávateľa elektrickej energie po 1.7.2010 je irelevantná a čo sa týka zmluvnej voľnosti, táto nemôže odporovať zákonným ustanoveniam a v podaní zo dňa 13.3.2014 uviedol, že listom zo dňa 14.2.2011 žalovaný uznal jeho nárok, ktorý je predmetom tohto konania. K účinkom zo strany žalovaného došlo dvakrát, a to s poukazom na ust. § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, keď čiastočne plnil časť peňažného záväzku. Ostatnú časť, ktorú požadoval, odmietol plniť s poukazom na 6 - mesačnú lehotu pre uplatnenie nesprávneho vyúčtovania, ktorá je jednoznačne v rozpore so zákonom (z dôvodu zákonnej lehoty premlčania a preklúzie), a preto je neplatná. Tiež poukázal na list žalovaného zo dňa 11.8.2010 adresovaný spoločnosti Pekáreň Hôrka, s.r.o., v ktorom dostatočne popisuje dôvodnosť opravy fakturácie, predovšetkým v odseku 3 listu je uvedené, že odberné miesto nie je vybavené hlavným ističom pred meradlom. Samotný žalovaný poukazuje na ustanovenie cenníka distribúcie za rok 2010, podľa ktorého sa pre takýto prípad za maximálne rezervovanú kapacitu považuje maximálna hodnota zaťaženia meracej sústavy. Na základe uvedeného žalovaný opravil fakturáciu v zmysle ako pre hlavný istič pred meradlom z hodnoty 630A na hodnotu 100A. Taktiež v podaní dal do pozornosti komunikáciu medzi žalovaným a odberateľom zo dňa 30.8.2007, kedy samotný žalovaný po vykonaní kontroly na

mieste uviedol, že namiesto existujúcej povolenej amperickej hodnoty hlavného ističa sa odsúhlasuje z existujúcich 3 x 630A na 3 x 80A.

8. Žalovaný v podaní zo dňa 15.5.2014 zotrval na svojej argumentácii, že tvrdenie žalobcu o uznaní jeho nároku v liste zo dňa 14.2.2011, nie je možné považovať za správne a pravdivé. Z listu zo dňa 5.4.2011 vôbec nevyplýva uznanie záväzku (ani čiastočné), pričom žalobcovi nesplnil časť záväzku. Zároveň opätovne zdôrazňuje, že reklamácia odberateľa Pekáreň Hôrka, s.r.o. sa týkala okrem iného nesúhlasu s fakturovaním tarify za nedodržanie zmluvnej hodnoty účastníka. V tejto súvislosti predložil v konaní list označený ako Zmena odpočtového cyklu v segmente NN Priemysel zo dňa 21.1.2009. Žalobca bol ním informovaný o zmene odpočtového cyklu na odbernom mieste s EIC kódom XXZVSXXXXXXXXXXN z dôvodu zmeny typu merania. V zmysle prílohy č. 7 prevádzkového poriadku, o spôsobe merania elektriny, type merania rozhoduje prevádzkovateľ distribučnej sústavy (ďalej len „PDS“). Povinnosť oznámiť plánovanú zmenu odpočtového cyklu žalobcovi ukladala žalovanému rámcová distribučná zmluva platná v danom čase (obchodné podmienky - príloha č. 3 prevádzkového poriadku). Uvedená skutočnosť rovnako potvrdzuje nedôvodnosť nároku žalobcu uplatneného žalobou, nakoľko bez pochyb mal právny dôvod na účtovanie tarify za nedodržanie zmluvnej hodnoty účinníka. Takýmto právnym dôvodom bola najmä rámcová distribučná zmluva, vyššie uvedený list „Zmena odpočtového cyklu“ (ktorý preukazuje, že si splnil svoju zmluvnú povinnosť), ako aj cenník distribúcie (rozhodnutie ÚRSO), s ktorým bol žalobca oboznámený a ktorý mu umožňoval ako PDS uplatňovať takúto tarifu. V konaní bolo preukázané, že fakturovanie tarify za nedodržanie zmluvnej hodnoty účinníka bolo z jeho strany vykonané plne v súlade so zmluvou uzatvorenou medzi ním a žalobcom v súlade s platným cenníkom distribúcie schváleným zo strany ÚRSO. Neexistoval teda právny dôvod na uznanie takejto reklamácie uplatnenej zo strany odberateľa prostredníctvom svojho dodávateľa, ako ani právny dôvod na vrátenie takto fakturovaných súm zo strany PDS na základe uplatnenej reklamácie, prípadne z dôvodu údajného bezdôvodného obohatenia. Z ďalšieho podkladu predloženého žalobcom t.j. Vyjadrenie PDS k žiadosti o pripojenie do DS zo dňa 30.8.2007 zjavne vyplýva, že žiadateľ B. (žiadateľ, s ktorým mal zmluvný vzťah pred 3.7.2010 požiadal PDS o zníženie maximálnej rezervovanej kapacity. Vo vyjadrení, ktoré B. obdržal je zreteľne uvedené, že existujúci stav (pokiaľ ide o amperickú hodnotu hlavného ističa) povolenej hodnoty hlavného ističa pred elektromerom je 3x630A (B. požadoval hodnotu 3x 80A) Zároveň z predmetného vyjadrenia PDS vyplýva, že platnosť daného vyjadrenia je 1 rok. Navyše pred samotnou realizáciou prác na výmene hlavného ističa je zo strany žiadateľa potrebné kontaktovať pracovisko PSD, dohodnúť si termín realizácie prác a pod. Vzniknuté náklady v súvislosti s výmenou mal znášať žiadateľ. Z uvedeného vyplýva, že žalobcom predložený dokument v žiadnom prípade nedokazuje skutočnosť ním tvrdenu, že v danom čase na predmetnom odbernom mieste nebol k dispozícii hlavný istič s amperickou hodnotou 630A. Práve naopak z uvedeného vyplýva, že existujúci stav na danom mieste zodpovedal amperickej hodnote ističa účtovanej aj v nasledujúcich rokoch. Jeho zmluvným partnerom bola spoločnosť Pekáreň Hôrka s.r.o. (z titulu uzatvorenia zmluvy o pripojení) a to odo dňa 3.7.2010. Žalobca uplatnil svoj nárok žalobou zo dňa 27.2.2012 dôvodiac svoj zmluvný vzťah s podnikateľom Pekáreň Hôrka, s.r.o., IČO: 44 559 313, resp. uplatňujúc si voči nemu vydanie bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť nesprávnou fakturáciou spoločnosti Pekáreň Hôrka, s.r.o. VSD, a.s. však pred uvedeným dátumom 3.7.2010 nebola v zmluvnom vzťahu so subjektom Pekáreň Hôrka, s.r.o., IČO: 44 559 313.

9. Žalobca v podaní zo dňa 2.10.2014 uviedol, že žalovaný v rámci doteraz uskutočneného konania vzniesol voči nároku uplatnenému z jeho strany námietku premĺčania tvrdiac, že Prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy určuje pre uplatnenie reklamácie faktúr lehotu 6 mesiacov od splatnosti s tým, že Prevádzkový poriadok, ktorý podlieha schváleniu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví v súlade so zákonom o energetike, považuje za „lex specialis“ vo vzťahu k ust. § 397 Obchodného zákonníka. Nakoľko reklamácia bola podľa žalovaného uplatnená až po uplynutí 6 mesačnej lehoty (t.j. lehoty uvedenej v Prevádzkovom poriadku), jeho nárok považuje za neoprávnený, a tento má byť ako taký súdom zamietnutý. V danej súvislosti upriamuje pozornosť na zákonné definície a aplikáciu zákonných ustanovení, ktoré preukazujú, že tvrdenie žalovaného nemajú oporu v právnych predpisoch a jeho nárok je dôvodný a uplatnený včas. Podľa jeho názoru pojem „reklamácia“ nie je pojmom, ktorý by poznal či už Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník a pod tento sa používa namiesto správneho zákonného označenia „uplatnenia zodpovednosti za vady veci (alebo služby)“ (tak ako je táto definovaná najmä v ust. § 499 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uvedený záver vyplýva aj z definície „reklamácie“ tak, ako ju definuje v ust. § 2 písm. l) pozná zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov, kde je výslovné

uvedené, že za reklamáciu sa považuje: „uplatnenie zodpovednosti za vady výrobku alebo služby“. Pri inštitúte zodpovednosti za vady je ďalej potrebné vymedziť, čo sa pod označením „vady“ vôbec rozumie. Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník nevymedzujú samotný pojem „vady“, avšak z konštantných právnych záverov a ustálenej praxe sa za vadu považuje všetko, čo znižuje možnosť využitia alebo upotrebenia veci alebo ju inak znehodnocuje, t.j. odklon od kvality dohodnutého plnenia. Vadnosť plnenia teda spočíva v tom, že plnenie nemá dohodnuté vlastnosti, ktoré podľa zmluvy malo byť, resp. tieto vlastnosti sú vadné alebo plnenie nemožno použiť podľa povahy alebo účely zmluvy. Uvedené je zrejme napríklad i zo znenia ust. § 420 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 422 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje vady tovaru pri kúpnej zmluve, pri ktorom sa za vadné plnenie považuje nedodanie tovaru v množstve, akosti a vyhotovení, ktoré určuje zmluva, resp. ktoré je vhodné pre účel určený v zmluve. V kontexte vyššie uvedeného by preto za vadné plnenie zo strany žalovaného mohlo byť považované napríklad, nedodanie elektrickej energie, kolísanie napätia v sústave, nezabezpečenie distribúcie elektriny do požadovaného odberného miesta. Pod pojem „vady“ a ich reklamovanie však v žiadnom prípade nemožno podľa jeho názoru subsumovať zrejme administratívne pochybenie žalovaného, ktoré sa týka iba faktického vyúčtovania dodávky elektrickej energie, ktoré bolo realizované nad rámec zmluvy, a v rozpore so zákonnými povinnosťami žalovaného, najmä povinnosti fakturovať tarify v cenách podľa schváleného cenového rozhodnutia ÚRSO a zodpovedajúce charakteristike príslušného odberného miesta. Uvedené vzniklo ako následok zjavne chybných technických údajov do systému žalovaného, ktoré nezodpovedali skutočnému stavu, čo žalovaný napokon aj sám uznal. Je nepochybné, že majetok žalovaného sa v dôsledku jeho nesprávneho postupu pri fakturácii preukázateľne rozmnožil o nové majetkové hodnoty - peňažné plnenie v sume uplatňovanej v tomto konaní, keďže žalovaný si jednoznačne nesplnil svoje povinnosti uložené právnymi predpismi. V danom prípade teda došlo k vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže je evidentné, že žalovaný sa na jeho úkor obohatil, a pre toto obohatenie neexistoval žiaden právom uznaný dôvod. Tu je potrebné zdôrazniť, že v zmysle ustálených súdnych názorov je irelevantné, či skutočnosť na základe ktorej došlo k obohateniu, zaviniť sám obohatený (žalovaný) alebo k nemu došlo v dôsledku nesprávneho postupu inej osoby než obohateného. K tomu napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 18.5.1999, sp. zn. 33Cdo/973/1998. Ten, kto získal obohatenie je povinný toto vydať, pričom žiaden všeobecne záväzný právny predpis neukladá pri vydávaní bezdôvodného obohatenia, „reklamovať“ bezdôvodné obohatenie, toľž v akýchkoľvek prekluzívnych lehotách, ktorú sú eventuálne určené právnymi predpismi pre prípadné vytknutie zodpovednosti za vady vecí. Ako už uviedol vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach, pri vydávaní nároku na bezdôvodné obohatenie sa pri obchodnoprávnom vzťahu (čo je tento prípad) uplatňuje v danom prípade len všeobecná 4-ročná premlčacia doba (ust. § 397 Obchodného zákonníka), v rámci ktorej je oprávnený si svoj nárok uplatniť na súde. Uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia teda Obchodný zákonník nespája s jeho povinnosťou vytknúť bezdôvodné obohatenie a až „a posteriori“ s možnosťou obrátenia sa s týmto nárokom na súd. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti tvrdenie žalovaného o tom, že nedošlo k včasnému uplatneniu jeho nároku v lehote 6 mesiacov, ktorú má uvedenú v Prevádzkovom poriadku, je irelevantné, nakoľko v danom prípade na to nebol povinný, keďže nejde o uplatňovanie zodpovednostných nárokov z väd, ale o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý môže byť časovo limitovaný iba zákonom v rámci dĺžky trvania premlčacej doby. Čo sa týka ďalšej námietky žalovaného - údajného nepreukázania vyplatenia sumy zodpovedajúcej istine požadovanej v tomto konaní, tu nad rámec dodáva, že v prejednávanej veci je potrebné brať do úvahy osobitosť jednotlivých vzťahov medzi odberateľom (v danom prípade Pekáreň Hôrka, s.r.o.), ním ako dodávateľom a distribučnou spoločnosťou (v danom prípade žalovaným) vznikajúcich pri dodávke energií. Dodávateľ nie je subjektom, ktorý by bol akokoľvek oprávnený realizovať, napríklad, odpočty určených meradiel, zabezpečovať akékoľvek zmeny na technických zariadeniach alebo s ohľadom na uskutočnené meranie odberu elektriny akokoľvek ovplyvniť tarify stanovené cenovým rozhodnutím ÚRSO. V tomto smere ide o výlučnú kompetenciu distribučnej spoločnosti (žalovaného), ktoré príslušné hodnoty a údaje oznamuje predpísaným spôsobom dodávateľovi. Dodávateľ je následne povinný takto oznámené údaje zahrnúť v nezmenenom stave do faktúry, ktorú vystavuje odberateľovi. Dodávateľ si vo vlastnom mene a na vlastný účet voči žalovanému môže uplatniť iba cenu samotnej komodity - elektrickej energie a platbu za odberné miesto, ktoré v prípade domácností a malých podnikov podliehajú zo strany ÚRSO, t.j. dodávateľ má schválenú maximálnu cenu na príslušný rok, ktorú je oprávnený fakturovať odberateľovi. Na druhej strane nie je v súlade so zákonom o energetike oprávnený komunikovať priamo s distribučnou spoločnosťou, a to aj v prípade, ak ide o uplatňovanie zodpovednosti za vady, keďže distribučná spoločnosť je oprávnená takéto podanie odberateľa akceptovať a nevybaviť. (K tomu viď napr. ust. Ods. 15.1.1.1., Reklamačného poriadku v aktuálnom znení Prevádzkového poriadku žalovaného na

str. 78). Odberateľ je povinný na zabezpečenie komunikácie použiť svojho dodávateľa, ktorý následne zabezpečuje vo vlastnom mene a na účet odberateľa uplatnenie zodpovednosti za vady u distribučnej spoločnosti a po vybavení veci a obdržaní vyjadrenia distribučnej spoločnosti oznamuje odberateľovi, ako bolo jeho podanie zo strany distribučnej spoločnosti vybavené. Prijatie reklamácie a jej vybavenie zo strany distribučnej spoločnosti musí totiž prebiehať v súlade s Technickou špecifikáciou pre výmenu dát na trhu elektriny, ktorý predpisuje osobitnú elektronickú formu komunikácie (v podobe tzv. xml správ). Jedinú výnimku z tohto pravidla predstavuje komunikácia odberateľa a distribučnej spoločnosti týkajúca sa zabezpečenia splnenia technických podmienok prístupu do sústavy, ktorú je oprávnený uskutočniť voči distribučnej spoločnosti priamo aj sám odberateľ. Čo do uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného ako dodávateľ je povinný tieto nároky zabezpečiť vo vlastnom mene a na účet odberateľa, t.j. ide tu o vzťah žalobcu ako komisionára a odberateľa ako komitenta. Podľa ust. § 582 Obchodného zákonníka komitent môže požadovať od komisionára splnenie záväzku tretej osoby bez toho, aby táto splnila svoj záväzok voči komisionárovi, len pokiaľ komisionár tento záväzok písomne prevzal alebo ak porušil príkazy komitenta týkajúce sa osoby, s ktorou sa mala zmluva na účet komitenta uzavrieť. V takom prípade platia primerane ustanovenia o ručení. Dodávateľovi v danom vzťahu teda vzniká povinnosť vydania plnenia tretej osoby odberateľovi až v okamihu kedy došlo k splneniu povinnosti tretej osoby (v danom prípade žalovaného). S ohľadom na uvedené zákonné ustanovenie je preto irelevantné, či v tomto prípade došlo alebo nedošlo k poskytnutiu plnenia zo strany žalobcu odberateľovi a uvedená skutočnosť nemá byť ani predmetom akéhokoľvek ďalšieho dokazovania alebo posudzovania zo strany konajúceho súdu. (K tomu napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.7.2010 č.k. 1Mobdo bV/6/2009-555). Na vznik bezdôvodného obohatenia sa pri nesprávnej fakturácii tarify za nedodržanie zmluvne dohodnutej hodnoty účinníka tak, ako bolo ním vyčíslené, sa žiadnym spôsobom nepodieľali iné faktory a rozdiel vznikol výlučne dosadením jedného iného čísla do vzorca pre výpočet tarify - a to veľkosti ističa. Z vyššie uvedeného je teda nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že suma bezdôvodného obohatenia bola z jeho strany vypočítaná správne, v súlade s cenovým rozhodnutím ÚRSO, a táto je preto v celom rozsahu dôvodná, nakoľko zodpovedá rozdielu medzi tým, čo žalovaný mal fakturovať pri správnej hodnote ističa 3x100 a tým, čo fakturoval dosadením nesprávnej hodnoty 3x630 A.

10. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 22.10.2014 vyplynulo, že ak sa žalobca domnieva, že bola naplnená jedna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia - prijatie plnenia bez právneho dôvodu, tak v zmysle právnej teórie bezdôvodného obohatenia je samotným záväzkovo právnym vzťahom, ktorý však vznikne len za splnenia určitých zákonom vopred vymedzených predpokladov (zákonom definovaný pojem bezdôvodného obohatenia). Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že pre vznik tohto záväzkovo právneho vzťahu musia byť splnené všetky znaky jednotlivej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia - v tomto konkrétnom prípade majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Vzhľadom na skutočnosť, že v súčasnej právnej úprave absentuje legálna definícia plnenia bez právneho dôvodu, dovoľuje si poukázať na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej plnenie bez právneho dôvodu, ako jedna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia je založený na tom, že medzi zúčastnenými osobami od začiatku chýba právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie, ktoré môže spočívať napríklad v tom, že niečo bolo dané, alebo sa v prospech niekoho konalo (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 20.3.2001, sp. zn. 25Cdo/845/1999). V prebiehajúcom konaní bolo pritom jednoznačne preukázané, že medzi nimi od začiatku existoval záväzkovo právny vzťah založený na základe Rámcovej distribučnej zmluvy zo dňa 14.8.2008. Jedná sa o odplatný záväzkovo právny vzťah regulujúci vzťahy medzi nimi vznikajúce pri poskytovaní distribúcie do odberných miest zásobovaných žalobcom na jeho vymedzenom území. Z uvedeného teda podľa jeho právneho názoru jednoznačne vyplýva, že v danom prípade sa nejedná o bezdôvodné obohatenie z dôvodu neexistencie právneho dôvodu, keďže právnym dôvodom prijatého plnenia v tomto prípade bola Rámcová distribučná zmluva, v zmysle ktorej má povinnosť za poskytnuté služby účtovať dodávateľovi cenu podľa platných a účinných rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Je toho názoru, že v prípade vzniku akýkoľvek nedostatkov služieb poskytnutých na základe rámcovej distribučnej zmluvy prípadne ich vyúčtovania mal žalobca právo domáhať sa ich nápravy v reklamačnom konaní v zmysle zodpovednosti za vady. Má za to, že vadou je potrebné rozumieť nielen odchýlku v kvalite a kvantite samotných poskytovaných služieb, ale aj v ďalších parametroch plnenia akými sú účtovanie a fakturácia ceny za tieto služby. Podrobnosti o rozsahu práv a podmienok zodpovednosti za vady súvisiace s distribúciou elektriny žalovaným do odberných miest zásobovaných dodávateľom sú upravené v súlade s ustanovením § 273 Obchodného zákonníka v obchodných podmienkach k Rámcovej distribučnej zmluve, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Tieto obchodné podmienky sú schvaľované Úradom pre

reguláciu sieťových odvetví a ich záväznosť vyplýva priamo zo zákona. Navyše žalobca pristúpením k Rámcovej distribučnej zmluve vyjadril svoju vôľu tieto podmienky dodržať. V súlade s ustanoveniami jeho obchodných podmienok žalobca mohol uplatniť reklamáciu (nárok zo zodpovednosti za vady) v lehote do šiestich mesiacov odo dňa splatnosti faktúry, inak právo zaniká. Táto lehota je plne v súlade s ust. § 504 v spojitosti s ust. § 102 Občianskeho zákonníka. Zákon pre daný prípad neustanovuje odlišnú lehota z dôvodu, že sa jedná o obchodnoprávny vzťah. Na základe vyššie uvedeného a v súlade so všeobecnou legislatívou bol teda žalobca povinný uplatniť svoj nárok v prekluzívnej lehote, čo sa však nestalo, a preto jeho právo zaniklo. V zmysle ustálenej judikatúry význam takejto úpravy spočíva predovšetkým v tom, aby sa účel ustanovení o zodpovednosti za vady neobchádzal tým, že by sa v tomto prípade mohol domáhať náhrady z vadného plnenia práve prostredníctvom inštitútu bezdôvodného obohatenia; v opačnom prípade by totiž mohol zanedbávať svoje povinnosti súvisiace s notifikáciou väd a uplatňovaním reklamačných nárokov, spoliehajúc sa na nároky z iných právnych dôvodov napríklad bezdôvodného obohatenia. (K tomu napríklad rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 3.4.2001, sp. zn. 29Cdo/1180/2000). Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva subsidiarita inštitútu bezdôvodného obohatenia. Z dôvodu bezdôvodného obohatenia preto nemožno priznať žalobcovi nárok, ktorý mu vyplýva z iných ustanovení upravujúcich jednotlivé právne vzťahy medzi nimi (v tomto prípade zodpovednosť za vadné plnenie), ktorý však nie je možné uplatniť, pretože tento nárok je prekludovaný. Ďalej opätovne vyslovuje názor, že žalobca v tomto konaní nie je aktívne a vecne legitimovaný na uplatňovanie nároku voči nemu z titulu údajného bezdôvodného obohatenia. Ako prevádzkovateľ regionálnej distribučnej sústavy má so žalobcom (dodávateľ elektrickej energie) uzatvorenú Rámcovú distribučnú zmluvu na základe ktorej zabezpečuje distribúciu elektriny do odberných miest žalobcu. Za takto poskytnuté služby fakturuje distribútor dodávateľovi cenu v súlade s rozhodnutiami Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Technické údaje vrátane ich peňažného vyjadrenia sú následne dodávateľom v nezmenenom rozsahu premietnuté do faktúry, ktorá je vystavená odberateľovi. Vo faktúre, ktorú vystavuje dodávateľ je ešte navyše premietnutá cena tzv. silovej zložky elektriny. S takto špecifikovanými vzťahmi žalobcom vo vyjadrení zo dňa 2.10.2017 v plnom rozsahu súhlasí. Nemožno však už súhlasiť s tvrdením, že v tomto konkrétnom prípade je žalobca ako dodávateľ povinný zabezpečiť uplatňovanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči nemu vo vlastnom mene a na účet odberateľa. Žalobca totiž nie je dodávateľom elektriny pre odberné miesto odberateľa Pekáreň Hôrka (tým nebol ani v čase podania žaloby zo dňa 27.2.2014), a taktiež v doterajšom priebehu konania nebol preukázaný žiadny iný odplatný vzťah, ktorý by zakladal oprávnenie konať voči nemu vo vlastnom mene a na účet odberateľa (komisionársky vzťah). Ďalej poukazuje na skutočnosť, že medzi distribútorom a odberateľom nie je pri zabezpečovaní distribúcie elektriny spravidla žiaden priamy zmluvný, obchodný ani fakturačný vzťah. Ten existuje v zásade len medzi distribútorom a dodávateľom elektriny na základe Rámcovej distribučnej zmluvy. V súlade s uvedeným preto dodávateľ môže reklamovať distribútorovi len tú faktúru, ktorú on distribútorovi uhradil a nie tú, ktorú dodávateľ vystavuje konečnému odberateľovi. K tej sa totiž distribútor vyjadriť nemôže, nakoľko on odberateľovi nič nefakturuje. V prípade ak teda dôjde zo strany dodávateľa k uplatneniu reklamačného nároku voči distribútorovi (hoci aj na podnet odberateľa) môže dodávateľ uplatňovať nároky zo zodpovednosti za vady plnenia len vo svojom mene a na svoj účet. Na základe uvedeného je preto tvrdenie žalobcu, že povinnosť plniť voči odberateľovi mu vznikne až keď dôjde k splneniu povinnosti z jeho strany požadovať za nanajvýš zavádzajúce, ktoré nemá oporu v platných právnych predpisoch. Vzájomný vzťah dodávateľ - odberateľ sa pri uplatňovaní zodpovednosti za vady spravuje reklamačným poriadkom dodávateľa, a podľa neho má byť teda posudzovaný. Predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že plnenie, ktoré si v tomto žalobca voči nemu uplatňuje mu bolo v plnom rozsahu uhradené zo strany odberateľa (táto skutočnosť v doterajšom konaní nebola nijako sporná). U žalobcu sa teda nijakým spôsobom nemohla prejaviť negatívna zmena v jeho majetkových pomeroch, čo predstavuje základnú konštrukciu uplatňovaného nároku z titulu bezdôvodného obohatenia. Navyše žalobca v priebehu doterajšieho konania nijakým hodnoverným spôsobom nepreukázal, žeby odberateľovi čokoľvek bol vyplatil, pričom podľa jeho názoru je táto skutočnosť rozhodujúca pre posúdenie aktívnej vecnej legitimácie na uplatňovanie nároku v tomto konaní. Uvedené nemôže byť zhojené ani argumentáciou, že žalobca koná vo vlastnom mene a na účet odberateľa, a to z vyššie uvedených dôvodov. Navyše v prípade ak by v končenom dôsledku predsa len žalobcovi mal plniť jeho nároky uplatňované v tomto konaní, došlo by neho k bezdôvodnému obohateniu, a to z dôvodu, že to isté plnenie by žalobca prijal dvakrát - raz od odberateľa a následne od distribútora. Čo sa týka veľkosti hlavného ističa nachádzajúceho sa na odbernom mieste odberateľa Pekáreň Hôrka, s.r.o. pridrižiava sa svojich doterajších vyjadrení prednesených v tomto konaní. Pritom si opätovne dovoľuje poukázať, že hodnota 100 A ističa v

inkriminovanom období nebola počas prebiehajúceho konania žiadnym spôsobom preukázaná, pričom argumentácia žalobcu je postavená len na domnienkach a dohadoch.

11. Žalovaný v podaní zo dňa 24.9.2018 zhrnul svoju právnu argumentáciu. Uviedol, že s tvrdeniami žalobcu o nesprávnej fakturácii nemôže za žiadnych okolností súhlasiť a považuje ich za neopodstatnené a nepreukázané. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že žalobca ako dodávateľ elektriny ani nie je kompetentný vyjadrovať sa k technickým podmienkam odberných miest svojich odberateľov, a to vrátane hlavného ističa a kapacity pripojenia. Technické podmienky sú predmetom dohody medzi distribútorom elektriny a konkrétnym odberateľom. Dodávateľ elektriny nie je sám oprávneným realizovať akékoľvek zmeny týkajúce sa technických údajov odberných miest svojich odberateľov. Dodávateľ elektriny je povinný tieto technické údaje, vrátane ich peňažného ohodnotenia, v nezmenenom stave zahrnúť do faktúry, ktorú vystavuje odberateľovi. Je potrebné zdôrazniť, že fakturácia fixnej zložky distribúcie ako aj tarify za nedodržanie zmluvne dohodnutých hodnôt účinkov na vyššie uvedenom odbernom mieste sa v danom období odvíja od technických údajov hodnoty hlavného ističa. V žalovanom období, t.j. od 1.1.2009 do 30.6.2010 neexistovala pre dané odberné miesto písomná zmluva o pripojení, v ktorej by bola explicitne vyjadrená hodnota maximálnej rezervovanej kapacity resp. hodnota hlavného ističa, od ktorých technických údajov sa odvíja fakturácia fixnej zložky distribúcie elektriny a tarifa za prekročenie dohodnutej hodnoty účinníka. Písomná zmluva o pripojení bola pre odberné miesto Kišovce 23, 059 12 Kišovce, EIC kód XXZVSXXXXXXXXXXN. uzatvorená až dňa 3.7.2010. a to v súvislosti so zmenou osoby odberateľa B. ako fyzickej osoby na odberateľa Pekáreň Hôrka, s.r.o. ako obchodnej spoločnosti, ktorej štatutárnym orgánom bol bývalý odberateľ B.. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že dôvodom uzatvorenia „novej“ zmluvy o pripojení bola výhradne skutočnosť zmeny v osobe odberateľa a nie zmeny technických parametrov odberného miesta. V zmluve zo dňa 3.7.2010 bolo jednoznačne konštatované, že hodnota MRK na danom odbernom mieste je 630 A. Má za to, že aj vzhľadom na osobu štatutárneho zástupcu, t.j. bývalého odberateľa pred obdobím 3.7.2010, nie je žiadnych pochyb, že uzatvorením tejto zmluvy došlo k zosúladieniu právneho stavu a faktického stavu, ktorý na danom odbernom mieste existoval ešte pred dňom 3.7.2010, čím došlo k zabezpečeniu právnej istoty vo vzťahu k fakturácii distribučných zložiek elektriny, ktoré sa odvíjajú od technických podmienok daného odberného miesta. Skutočnosť, že pred dňom 3.7.2010 neexistovala medzi odberateľom elektriny a distribútorom elektriny písomná zmluva o pripojení, v ktorej by bola explicitne vyjadrená hodnota kapacity pripojenia resp. hodnota hlavného ističa, nemôže sama o sebe odôvodňovať záver o nesprávnej fakturácii distribučných zložiek elektriny v tom danom období. Vzhľadom k vyššie uvedenému má za to, že fakturácia fixnej zložky distribúcie elektriny bola vo vzťahu k odbernému miestu Kišovce 23, 059 12 Kišovce, EIC kód: XXZVSXXXXXXXXXXN v období od 1.1.2009 do 30.6.2010 správna a zodpovedala technickým okolnostiam na danom odbernom mieste. Argumentácia žalobcu o hodnote hlavného ističa vo výške 100 A v období od 1.1.2009 do 31.6.2010 nebola v rámci prebiehajúceho konania doteraz nijako preukázaná a zostáva len v rovine tvrdenia. Cieľom týchto tvrdení je pritom len navodenie dojmu o jeho neoprávnenom postupe a vyvolanie dojmu o vzniku majetkovej ujmy na strane žalobcu. Naďalej trvá na tom, že žalobca v tomto konaní nie je aktívne legitimovaný na uplatňovanie nároku voči žalovanému z titulu údajného bezdôvodného obohatenia. Podmienkou pre naplnenie skutkovej podstaty inštitútu bezdôvodného obohatenia je vznik majetkovej ujmy na strane toho na koho úkor k obohateniu došlo bez toho, aby na takéto obohatenie existoval právny dôvod. Ako už bolo vyššie uvedené žalobca ako dodávateľ elektriny nie je oprávnený realizovať akékoľvek zmeny technických podmienok a údajov na odbernom mieste alebo akokoľvek ovplyvniť distribučné platby a tarify, ktoré mu účtuje distribútor v súlade s cenovými rozhodnutiami Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. V tomto smere ide o výlučnú kompetenciu distribútora elektriny. Dodávateľ je následne povinný technické údaje, ktoré dostal od distribútora elektriny, vrátane ich finančného vyjadrenia, zahrnúť v nezmenenom rozsahu do faktúry, ktorú vystavuje odberateľovi. Vo faktúre, ktorú vystavuje dodávateľ odberateľovi je navyše ešte premietnutá tzv. silová zložka elektriny a platba za odberné miesto, ktoré sú taktiež predmetom cenovej regulácie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Z vyúčtovacích faktúr, ktoré žalobca v prebiehajúcom konaní predložil bolo jednoznačne preukázané, že žalobca zahrnul (a to v nezmenenom rozsahu) platbu a fixnú zložku distribúcie elektriny, vrátane taríf za prekročenie dohodnutých hodnôt účinkov (SP1, CP2 a CP3), do svojej faktúry, ktorú si mal následne uplatniť voči odberateľovi. Žalobcovi vznikol nárok na úhradu týchto faktúr v súlade s podmienkami Zmluvy o združenej dodávke elektriny, ktorú mal resp. mal v žalovanom období uzatvorenú s odberateľom elektriny. Vo vyššie uvedenej súvislosti poukazuje na skutočnosť, že na plnenie, ktoré si žalobca v tomto konaní voči nemu uplatňuje mu vznikol nárok u odberateľa s ktorým mal pre dané odberné miesto uzatvorenú Zmluvu o združenej dodávke elektriny, a s ktorým mal v danej súvislosti

priamy zmluvný a fakturačný vzťah. Má za to, že u žalobcu sa nijakým spôsobom nemohla prejavíť negatívna zmena v jeho majetkových pomeroch, čo predstavuje základnú konštrukciu uplatňovaného nároku z titulu bezdôvodného obohatenia. Navyše sám žalovaný v prebiehajúcom konaní potvrdil, že odberateľ mu ním vystavované faktúry uhrádzal, pričom rozdiel, ktorý vznikol medzi predpísanými preddavkovými platbami, ktoré odberateľ uhrádzal a vyúčtovacími faktúrami, ktoré mal žalobca vystaviť dňa 15.3.2011 a zaslať listom zo dňa 17.3.2011, si žalobca uplatňuje voči odberateľovi v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/50/2015. Preštudovaním faktúr, ktorých zaplatenie si žalobca voči odberateľovi uplatňuje v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/50/2015, a ktoré sú toho času už súčasťou súdneho spisu vedeného tunajším súdom, dospel k jednoznačnému zisteniu, že hodnoty fixnej zložky distribúcie elektriny a hodnoty taríf za prekročenie dohodnutých hodnôt účinníka sú rovnaké, ako tie, ktoré pôvodne účtoval žalovaný a ktoré zodpovedajú hodnotám pri dosadení hlavného ističa 3 x 630 A a nie 3 x 100 A, ako tvrdí žalobca. Inými slovami žalobca si na jednej strane uplatňuje voči žalovanému vrátenie platieb za nesprávnu fakturáciu distribučných zložiek elektriny, ale na strane druhej si voči odberateľovi v samostatnom konaní uplatňuje tie hodnoty, ktoré mu údajne nesprávne vyúčtoval ako distribútor elektriny. Sám žalobca listom zo dňa 23.8.2013 zaslal tunajšiemu súdu tabuľkový výpočet, ako by mala vyzeráť fakturácia fixnej zložky elektriny a tarify za prekročenie dohodnutej hodnoty účinníka, ak by vo výpočte bola dosadená hodnota hlavného ističa 3 x 100A. Porovnaním tabuľkových hodnôt a hodnôt jednotlivých položiek, ktoré žalobca zahrnul do fakturácie odberateľovi, zistíme, že žalobca pri fakturácii voči odberateľovi v období od 1.1.2009 až do 31.6.2010 (t.j. v žalovanom období) vždy používal hodnoty hlavného ističa 3 x 630 a na tejto fakturácii zotrúva dodnes, o čom svedčí aj konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/50/2015. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca nie je v tomto konaní aktívne legitimovaný na uplatnenie nároku z titulu bezdôvodného obohatenia, a to z dôvodu, že na jeho strane nenastala negatívna zmena v majetkových pomeroch, nakoľko nárok na fakturáciu distribučných zložiek elektriny si uplatnil a stále uplatňuje voči odberateľovi elektriny, a to na základe Zmluvy o združenej dodávke elektriny. Ak by žalovaný nesprávne fakturoval platby, ktoré sú predmetom tohto konania, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by mal výlučne odberateľ, nakoľko on je konečným platiteľom faktúry za dodávku elektriny, v ktorej sú subsumované aj platby za distribúciu elektriny a s tým, súvisiace položky. Je toho názoru, že aktívna legitimácia v tomto konaní by na strane žalobcu vznikla len vtedy, ak by žalobca ako dodávateľ elektriny uznal odberateľovi všetky jeho nároky, sám by ich aj zaplatil a zároveň by preukázal, že žalovaný skutočne postupoval pri fakturácii distribučných zložiek nesprávne a v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a rozhodnutiami Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Ak by došlo ku kumulatívnej splneniu všetkých vyššie uvedených skutočností, tak by došlo k naplneniu skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „bezdôvodne obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám. V priebehu konaní žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, žeby nároky odberateľa niekedy uznal a už vôbec, že mu vyplatil alebo iným spôsobom uhradil rozdiel, ktorý mu mal nesprávnou fakturáciou distribučných zložiek vzniknúť. Započítavací úkon zo dňa 17.3.2011 považuje za nezrozumiteľný, neurčitý a má za to, že z neho nemožno nijakým spôsobom vyvodíť záver, že žalobca ako dodávateľ elektriny uznal odberateľovi akékoľvek nároky týkajúce sa nesprávnej fakturácie distribučnej zložky elektriny v období od 1.1.2009 až do 30.6.2010. Zo žalobcom predložených dokumentov navyše nie je zrejmé, či bola listina zo dňa 17.3.2011 doručená odberateľovi, a teda či vôbec mohla vyvolať nejaké zmeny v hmotnoprávnom záväzkovom vzťahu medzi žalobcom a odberateľom. Z uvedených dôvodov považuje tvrdenia žalobcu o úhrade rozdielu nesprávne fakturovanej distribučnej zložky elektriny za nepravdivé a zavádzajúce. Z predložených faktúr je navyše zrejmé, že sa nejedná o faktúry opravné, ale faktúry vyúčtovacie. Žalobca sa síce snaží navodiť dojem, že započítaním uznal a uhradil odberateľovi údajne nesprávne fakturované distribučné zložky elektriny, ale z predložených faktúr je zrejmé, že rozdiely v peňažných plneniach, ktoré si žalobca voči odberateľovi započítal, nenastali v dôsledku uznania nároku odberateľovi a opravy faktúry v distribučných zložkách, ale výhradne z dôvodu platobnej disciplíny odberateľa, keď totiž raz odberateľ zaplatil cez preddavkovú platbu viac, ako bola jeho skutočná spotreba, inokedy menej a inokedy vôbec. Rozdiel, ktorý následne vznikol medzi prijatými preddavkovými platbami a tým, čo mal odberateľ platiť podľa vyúčtovacej faktúry, si následne žalobca započítal a rozdiel si toho času uplatňuje v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. 18Cb/50/2015. Započítanie zo dňa 17.3.2011 nijako nesúvisí s opravou distribučných zložiek elektriny, ktoré by žalobca ako dodávateľ elektriny uznal odberateľovi z dôvodu nesprávnej fakturácie. Uvedené je zrejmé tiež z obsahu vyúčtovaných faktúr, kde podľa jednotlivých položiek je zrejmé, že žalobca si voči odberateľovi uplatňoval tarify zodpovedajúce hlavného ističa 3 x 630 A, tak ako mu ich vyúčtoval aj žalovaný ako distribútor elektriny. V tejto súvislosti opätovne poukazuje na porovnávaciu tabuľku predloženú žalobcom

zo dňa 23.8.2013, kde sú porovnania distribučných taríf pri dosadení hodnoty hlavného ističa 3 x 630 A a 3 x 100A, pričom je zrejmé, že žalobca používal pri fakturácii odberateľovi tarify zodpovedajúce hodnotám 3 x 630 A. V súvislosti s aktívnou legitimáciou žalobcu zdôrazňuje, že počas celého priebehu konania nebolo zo strany žalobcu nijako preukázané, že by nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol uplatňovaný síce v mene žalobcu, ale na účet odberateľa, tak ako to tvrdí žalobca. Počas celého konania žalobca nepredložil žiadne poverenie, alebo iný dôkaz preukazujúci oprávnenie konať v tomto konaní na účet odberateľa. Navyše žalobca v čase podanie žaloby už ani nebol dodávateľom elektriny pred odberateľa, v prospech ktorého by mal v tomto konaní uplatňovať peňažné nároky. Z uvedeného vyplýva, že aj v prípade úspechu žalobcu v tomto konaní bude ponechané len na dobrej vôli žalobcu, aby vyplatené peňažné prostriedky odberateľovi vrátil, keďže ho k tomu nebude môcť tunajší súd zaviazať, nakoľko záujmy odberateľa v tomto konaní nie sú nikým zastúpené. Je toho názoru, že žalobca neuplatnil u žalovaného svoje nároky v čase, v prekluzívnej lehote, v dôsledku čoho mu jeho právo vzniklo. Je tiež toho názoru, že v prípade vzniku nedostatku poskytovaných služieb, vrátane ich vyúčtovania, mal žalobca právo a aj povinnosť domáhať sa ich nápravy v reklamačnom konaní, ktoré je upravené v obchodných podmienkach v Rámcovej distribučnej zmluve. Obchodné podmienky, ktorých obsahom je aj úprava postupu reklamácie sú schvaľované Úradom pre reguláciu sieťových odvetví a ich záväznosť vyplýva priamo zo zákona. Žalobca pristúpením k Rámcovej distribučnej zmluve vyjadril svoju vôľu a záväzok tieto podmienky dodržiavať. V súlade s ustanoveniami obchodných podmienok Rámcovej distribučnej zmluvy mohol žalobca uplatniť reklamáciu v lehote šiestich mesiacov odo dňa splatnosti faktúry, inak mu toto právo zaniklo. V zmysle ustálenej judikatúry význam takejto úpravy spočíva predovšetkým v tom, aby sa účel ustanovení o zodpovednosti za vady neobchádzal tým, že by sa v tomto prípade žalobca mohol domáhať náhrady z vadného plnenia práve prostredníctvom inštitútu bezdôvodného obohatenia; v opačnom prípade by totiž žalobca mohol zanedbávať svoje povinnosti súvisiace s notifikáciou väd a uplatňovaním reklamačných nárokov, spoliehajúc sa na nároky z iných právnych dôvodov, napríklad bezdôvodného obohatenia (k tomu napríklad rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 3. apríla 2001, sp. zn. 29Cdo/1180/2000). Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva subsidiarita bezdôvodného obohatenia. Je toho názoru, že žalobcovi nemožno priznať nároky uplatňované v tomto konaní ako nároky z bezdôvodného obohatenia, nakoľko tieto si mal uplatňovať z iného titulu, ktorým je zodpovednosť za vady, ktoré však neboli uplatnené včas a teda zanikli.

12. Žalobca v záverečnom vyjadrení a zhrnutí zo dňa 8.10.2018 uviedol, že v predmetnej veci je potrebné brať do úvahy zreteľ na osobitosť jednotlivých vzťahov medzi odberateľom (Pekáreň Hôrka s.r.o.), ním dodávateľom a distribučnou spoločnosťou (žalovaným), ktoré vznikajú pri dodávke komodity (elektrina). Dodávateľ (žalobca) nie je subjektom, ktorý je oprávnený realizovať príp. odpočty určených meradiel, alebo zabezpečovať zmeny na technických zariadeniach, alebo s ohľadom na uskutočnené meranie odberu elektriny akokoľvek ovplyvniť tarify stanovené cenovým rozhodnutím regulátora (Úrad pre reguláciu sieťových odvetví). Ide tu o výlučnú kompetenciu distribučnej spoločnosti (žalovaného), ktorý príslušné hodnoty a údaje oznamuje predpísaným spôsobom dodávateľovi. Následne dodávateľ je povinný takto oznámené údaje zahrnúť v nezmenenom stave do faktúry, ktorú vystavuje odberateľovi. Dodávateľ si vo vlastnom mene a na vlastný účet voči žalovanému môže uplatniť iba cenu samotnej komodity (elektriny) a platbu za odberné miesto, ktoré v prípade odberateľov kategórie domácnosti a malých podnikov podliehajú regulácii zo strany Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, keďže dodávateľ má týmto úradom schválenú maximálnu cenu (na príslušný rok), ktorú je dodávateľ oprávnený fakturovať odberateľovi. Žalobca už poukázal svojím vyjadrením na to, že odberateľ nie je oprávnený komunikovať priamo s distribučnou spoločnosťou, a to ani v prípade, že ide o uplatňovanie zodpovednosti za vady. Distribučná spoločnosť je oprávnená takéto podanie odberateľa neakceptovať a nevybaviť. Vyplýva to zo zákona č. 215/2012 Z.z. o energetike a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Reklamačného poriadku, ktorý je súčasťou Prevádzkového poriadku žalovaného. Iba v prípade komunikácie k zabezpečeniu splnenia technických podmienok prístupu do sústavy je odberateľ oprávnený komunikovať s distribučnou spoločnosťou priamo sám. Podľa neho čo do uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného je ako dodávateľ povinný zabezpečiť tieto nároky vo vlastnom mene a na účet odberateľa, ide tu o vzťah žalobcu ako komisionára a odberateľa ako komitenta. V zmysle ust. § 582 Obchodného zákonníka komitent môže požadovať od komisionára splnenie záväzku tretej osoby bez toho, aby táto splnila svoj záväzok voči komisionárovi, len pokiaľ komisionár tento záväzok písomne prevzal alebo ak porušil príkazy komitenta týkajúce sa osoby, s ktorou sa mala zmluva na účet komitenta uzavrieť. V takomto prípade platila primerane ustanovenia o ručení. V prípade, že konajúci súd meritórne a právoplatne o veci rozhodne a zaviaže žalovaného ako prevádzkovateľa distribučnej sústavy na zaplatenie uplatneného rozdielu zo strany žalovaného dôjde k

poukázaniu takéhoto plnenia v jeho prospech ako dodávateľa, a vznikne mu ako dodávateľovi povinnosť takého plnenie poskytnúť odberateľovi - spoločnosti Pekáreň Hôrka s.r.o. (ide tu o vzťah žalobcu ako komisionára a odberateľa ako komitenta). V prípade úspechu v tomto konaní a poskytnutia plnenia zo strany žalovaného vzájomné pohľadávky žalobcu a odberateľa - spoločnosti Pekáreň Hôrka, s.r.o. následne zaniknú započítaním až na minimálnu časť (sumy upomienok). V tomto prípade mu vzniká povinnosť vydania plnenia tretej osobe odberateľovi až v okamihu, v ktorom nastane splnenie povinnosti tretej osoby (žalovaného). Je teda irelevantné, či v predmetnej veci z jeho strany došlo alebo nedošlo k poskytnutiu plnenia odberateľovi (spoločnosti Pekáreň, s.r.o.), uvedená skutočnosť nemá byť ani predmetom dokazovania a posudzovania zo strany konajúceho súdu. K tejto argumentácii poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1Mobdo bV/6/2009-55 zo dňa 22.7.2010. Domáha sa tak titulom bezdôvodného obohatenia zaplatenia žalovanej sumy vo výške 22.401,88 Eur s príslušenstvom ako sumy, ktorá zodpovedá rozdielu medzi tým, čo mal žalovaný fakturovať pri správnej hodnote ističa 3 x 100 A a tým, čo skutočne fakturoval dosadením nesprávnej hodnoty ističa 3 x 630 A. Na vzniku bezdôvodného obohatenia sa nepodieľali žiadne iné skutočnosti ani faktory, rozdiel vznikol výlučne dosadením jedného iného čísla do vzorca pre výpočet tarify - a to veľkosti ističa. Žalovaný svojím záverečným vyjadrením k podstate sporu uvádza, že v súlade s ustanoveniami obchodných podmienok Rámцovej distribuцnej zmluvy si mohol uplatniť reklamáciu v lehote šiestich mesiacov odo dňa splatnosti faktúry, inak mu právo zaniklo. Žalovaný je toho názoru, že nie je mu možné priznať nároky uplatňované v tomto konaní ako nároky z bezdôvodného obohatenia. Má za to, že sa mali uplatňovať z iného titulu, ktorým je zodpovednosť za vady, ktoré však neboli uplatnené včas, a preto podľa jeho názoru zanikli. S týmto vyjadrením žalovaného nesúhlasí. V predmetnej sporovej veci nejde o uplatnenie zodpovednostných nárokov z vád, ale o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý môže byť časovo ohraničený iba zákonom, a to v rámci dĺžky trvania premlčacej doby. V zmysle ust. § 397 Obchodného zákonníka všeobecná premlčacia doba, ak tento zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je štyri roky. Ide o kogentné ustanovenie Obchodného zákonníka, preto sporové strany ho zmluvou nemôžu vylúčiť a ani sa od neho odchýliť. Premlčacia doba štyri roky je všeobecná, uplatní sa tak pri všetkých právach, na ktoré sa aplikuje Obchodný zákonník, okrem prípadov, v ktorých priamo Obchodný zákonník alebo iný zákon ustanovuje premlčaciu dobu pre jednotlivé práva inak. Zdôrazňuje, že ide o také prípady, v ktorých je premlčacia doba ustanovená zákonom, a nie ostatnými predpismi (napr. Prevádzkovým poriadkom prevádzkovateľa distribuцnej sústavy, teda žalovaného ako distribuцnej spoločnosti). Aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak ide o obchodný vzťah, otázka premlčania v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa bude posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka (napr. rozhodnutie z 6.10.2005, 5Obo/86/2005). Podľa rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1Cob/211/2015 zo dňa 1.12.2016: „ Z citovaných rozhodnutí vyplýva, že aj keď sa bezdôvodné obohatenie riadi Občianskym zákonníkom, premlčanie práv z neho v obchodných vzťahoch bude podliehať iným pravidlám ako tým, ktoré platia v režime Občianskeho zákonníka. Obchodný zákonník v ust. § 394 ods. 2 odchyľne upravuje iba premlčanie práva na vrátenie bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatnej zmluvy. Obchodný zákonník pre premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo iným ako uvedeným spôsobom, nemá žiadne osobitné ustanovenie, čo však neznamená, že Obchodný zákonník premlčaciu dobu pre tieto (a ďalšie) práva neupravuje. Obchodný zákonník má komplexnú úpravu premlčania obsiahnutú v ust. §§391 a 408. Upravuje začiatok a plynutie premlčacej doby, i jej dĺžku. V ust. § 394 ods. 2 (rovnako ako v ods. 1 a 3) odchyľne upravuje len začiatok plynutia premlčacej doby, nie jej dĺžku. Tú, ako všeobecnú ustanovuje v ust. § 397 Obchodného zákonníka. Toto ustanovenie však nie je jediným ustanovením Obchodného zákonníka upravujúcim premlčaciu dobu. Ustanoveniami, ktoré ako výnimku zo všeobecnej úpravy ustanovujú inú premlčaciu dobu je ust. § 398 (desaťročná, ako maximálna pri náhrade škody), ust. § 389 (jednoročná pri právach, ktoré vznikli za škody na dopravných veciach), aj ust. § 401. Ak takto nie je osobitne upravená premlčacia doba pre iné práva, neznamená to, že sa má použiť premlčacia doba upravená v Občianskom zákonníku. Obchodné záväzkové vzťahy sa upravujú predovšetkým Obchodným zákonníkom (ust. § 1 ods. 2). V spojení s ust. § 397 to potom znamená, že ak Obchodný zákonník pre premlčanie niektorého práva neustanovuje osobitnú premlčaciu dobu, právo sa premlčuje vo všeobecnej premlčacej dobe 4 rokov. Slovné spojenie „ak zákon použité v ust. § 397 nevylučuje použitie aj iného ako Obchodného zákonníka. To znamená, že použitie ust. § 397 Obchodného zákonníka je vylúčené nielen, vtedy, keď Obchodný zákonník upravuje inú premlčaciu dobu, ale aj vtedy, ak by iný zákon (nielen Občiansky zákonník) výslovne stanovil, že na premlčanie konkrétne vymenovaného práva sa použije iná premlčacia doba. Občiansky zákonník, ani iný zákon však takéto ustanovenie nemá“. Takýto výklad vyplýva z toho, že Obchodný zákonník je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom zvláštnym. Ust. §§ 391 a 397 Obchodného zákonníka

majú preto v pomere k ust. § 107 Občianskeho zákonníka povahu lex specialis a nie naopak. Podľa ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka treba riešiť podľa úpravy v Občianskom zákonníku len tie otázky, ktorou neupravuje Obchodný zákonník, teda vznik a obsah bezdôvodného obohatenia a práva na jeho vydanie. Otázka premlčania práva na jeho vydanie je riešiteľná podľa úpravy Obchodného zákonníka, a preto na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka nie je dôvod. Už svojím vyjadrením v priebehu konania uviedol, že majetok žalovaného sa v dôsledku jeho nesprávneho postupu pri fakturácii preukázateľne rozmnožil o nové majetkové hodnoty - peňažné plnenie v sume uplatňovanej v tomto konaní, keďže žalovaný si jednoznačne nesplnil svoje povinnosti uložené právnymi predpismi. Má za to, že jednoznačne došlo k vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže je evidentné, že žalovaný sa na jeho úkor obohatil, a preto toto obohatenie neexistoval žiadne právom uznaný dôvod. Kto získal bezdôvodné obohatenie, je povinný ho vydať, pričom žiaden všeobecne záväzný právny predpis neukladá pri vydávaní bezdôvodného obohatenia povinnosť toto bezdôvodné obohatenie „reklamovať“. V predmetnej sporovej veci nejde o uplatnenie zodpovednostných nárokov z väd, ale o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý môže byť časovo ohraničený iba zákonom v rámci dĺžky trvania premlčacej doby.

13. V priebehu sporu vstúpil do platnosti nový procesný predpis - zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, účinný odo dňa 1.7.2016. Žalobu žalobca podal v čase platnosti predchádzajúceho procesného kódexu zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 31.6.2016.

14. Podľa ust. § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

15. Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

16. Podľa ust. § 470 ods. 3 Civilného sporového poriadku na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

17. Podľa ust. § 470 ods. 4 Civilného sporového poriadku konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

18. V súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami súd uvádza, že Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 1.7.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti.

19. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami sporových strán, oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami ako aj obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Poprad v spore o zaplatenie sumy 20.897,31 Eur s príslušenstvom vedenom na súde pod sp.zn. 18C/50/2015 a zistil nasledovný skutkový stav:

20. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca ako obchodník s elektrinou uzavrel dňa 4.8.2008 so žalovaným ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy Rámcovú distribučnú zmluvu č. RDZ/2008/012 (čl. 37 spisu), predmetom ktorej bola úprava vzájomných vzťahov zmluvných strán pri a) distribúcii elektriny Prevádzkovateľom DS (žalovaným) do odberných miest zásobovaným dodávateľom (žalobcom), b) identifikácii jednotlivých odberných miest zásobovaných dodávateľom (žalobcom), c) meraní a odpočtoch vrátane stanovenia náhradných hodnôt, d) použití typových diagramov odberu, e) spracovaní a poskytovaní dát, f) fakturácia ostatných služieb uvedených v cenníku služieb VSD, a.s., priamo dodávateľom.

21. Podľa bodu III. Zmluvy v prípade, že dodávateľ uzatvorí s odberateľom (odberateľmi elektriny na vymedzenom území Prevádzkovateľa DS) zmluvu o združenej dodávke (zmluvu, na základe ktorej bude pre odberateľa zabezpečovať dodávku elektriny ako aj distribúciu elektriny), Prevádzkovateľ DS sa na základe tejto zmluvy zaväzuje zabezpečiť distribúciu do odberných miest týchto odberateľov

elektriny, zásobovaných dodávateľom, identifikovaných v zmysle tejto zmluvy a dodávateľ sa zaväzuje zaplatiť Prevádzkovateľovi DS platbu za distribúciu elektriny, prístup do sústavy a distribučné straty, ako aj za systémové služby, ostatné regulované položky a ostatné služby uvedené v cenníku služieb prevádzkovateľa DS.

22. Podľa bodu IV. Zmluvy odberné miesta, ktoré bude zásobovať dodávateľ na vymedzenom území Prevádzkovateľa DS, sú jednoznačne identifikované v rámci procesu zmeny dodávateľa. V rámci procesu zmeny dochádza k jednoznačnému priradeniu odberných miest do bilančnej skupiny dodávateľa, a v prípade potreby aj k priradeniu typových diagramov odberu k jednotlivým odberným miestam. V rámci tohto procesu dochádza takisto k určeniu, či sa v danom odbernom mieste vykonáva ročný alebo mesačný dopočet, a či má odberateľ elektriny pre dané miesto uzavretú s dodávateľom zmluvu o združenej dodávke alebo nie. Registrácia odberných miest zásobovaných dodávateľom je ďalej vedená Prevádzkovateľom DS, a na základe tejto registrácie bude Prevádzkovateľ DS fakturovať platbu za distribúciu elektriny dodávateľovi za tie odberné miesta, ktoré mu boli priradené v rámci zmeny dodávateľa, a pre ktoré uzatvoril s odberateľom zmluvu o združenej dodávke. Prípadné zmeny týkajúce sa odberných miest (odhlásenie odberných miest dodávateľom, prihlásenie nových odberných miest a pod.) sa zaregistrujú u Prevádzkovateľa DS v rámci procesu zmeny dodávateľa, pričom o týchto skutočnostiach obdrží dodávateľ potvrdenie vo forme zmenového zoznamu.

23. Podľa bodov V. a VI. Zmluvy distribúcia do odberných miest odberateľov zásobovaných dodávateľom na území Prevádzkovateľa DS sa uskutočňuje vždy na základe aktuálne platných obchodných podmienok pre distribúciu elektriny pre rámcovú distribučnú zmluvu, ktorých zmena je možná iba na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a ktoré Prevádzkovateľ DS zverejňuje na svojej internetovej stránke. Obchodné podmienky pre distribúciu elektriny pre rámcovú distribučnú zmluvu platné ku dňu podpisu zmluvy sú uvedené v prílohe tejto zmluvy. Platby za distribúciu elektriny, prístup do sústavy a distribučné straty, ako aj za systémové služby a ostatné regulované položky sú stanovené a fakturované vždy na základe platného cenníka schváleného Úradom pre reguláciu sieťových odvetví. Cenník je zverejnený na internetovej stránke Prevádzkovateľa DS. Platby za ostatné služby sú stanovené a fakturované vždy na základe platného cenníka služieb Prevádzkovateľa DS. Cenník služieb je zverejnený na internetovej stránke Prevádzkovateľa DS. Výmena dát je upravená v prílohe číslo 8 Prevádzkového poriadku.

24. V súlade so záverečnými ustanoveniami Zmluvy cenník za distribúciu a obchodné podmienky pre distribúciu elektriny pre rámcovú distribučnú zmluvu sa menia na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. V prípade, že dôjde ku zmene cenníka za distribúciu alebo obchodných podmienok pre distribúciu elektriny, zverejní túto informáciu a nový cenník resp. nové obchodné podmienky Prevádzkovateľ DS na svojej internetovej stránke.

25. Zo zmluvy o združenej dodávke elektriny zo dňa 26.2.2008 číslo zmluvy *606901 (čl. 8 spisu) vyplýva, že odberateľ označený ako B., I., obec I., IČO: 30 647 070 , DIČ: 1020728423 uzavrel so žalobcom zmluvu o združenej dodávke elektriny, na základe ktorej žalobca dodával elektrinu pre odberateľa do odberného miesta identifikovaného na zmluve ako EIC kód: XXZVSXXXXXXXXXXN.

26. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán štátnej správy v súlade so zákonom č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov určil vo veci rozhodnutia o cene za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny pre žalovaného spôsob, postupy a podmienky na tvorbu cien za výrobu elektriny, prenos elektriny, distribúciu elektriny a dodávku elektriny a vykonal cenovú reguláciu v rozhodnom období svojimi rozhodnutiami zo dňa 25.11.2008 (čl.11 spisu) a zo dňa 30.11.2009 (čl. 23 spisu).

27. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví rozhodnutím č. 0069/2007/02/ PP zo dňa 19.12.2007 schválil Prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy (žalovaného) s účinnosťou odo dňa 1.1.2008, ktorým ustanovil pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou. Prevádzkový poriadok definoval a vykladal pojmy a stal sa schválením Úradom pre reguláciu sieťových odvetví záväzným pre účastníkov trhu s elektrinou. Jeho účelom tak ako je to definované v článku I. bode 2. bolo transparentným spôsobom vymedziť zásady a pravidlá platné pre vzťahy vznikajúce medzi PDS a užívateľmi distribučnej sústavy, najmä pre vzťahy vznikajúce pri prístupe do sústavy, distribúciu elektriny, zabezpečovaní požadovaného príkonu v distribučnej sústave, ako aj pri odpočtoch a výmene dát a pri priradovaní typových diagramov

odberu. Podľa bodu 8. tento Prevádzkový poriadok, vrátane jeho príloh, možno meniť a dopĺňať iba formou návrhov zmien a doplnkov predložených PDS na schválenie úradom.

Článok II. bod 1. Prevádzkového poriadku žalovaného definoval rámcovú distribučnú zmluvu ako zmluvu, ktorá sa uzatvára medzi PDS na jednej strane a dodávateľom elektriny alebo obchodníkom s elektrinou, ktorý zásobuje odberateľov elektriny na vymedzenom území PDS, na strane druhej. Predmetom zmluvy sú najmä pravidlá pre distribúciu elektriny do odberných miest zásobovaných dodávateľom elektriny alebo obchodníkom s elektrinou ako aj výmena dát a informácií medzi zmluvnými stranami.

Článok II. bod 4. Prevádzkového poriadku žalovaného definoval zmluvu o združenej dodávke elektriny ako zmluvu, ktorá sa uzatvára medzi dodávateľom elektriny a oprávneným odberateľom elektriny. Na základe tejto zmluvy sa dodávateľ elektriny zaväzuje pre oprávneného odberateľa elektriny zabezpečiť dodávku a distribúciu elektriny vrátane ostatných regulovaných služieb a prevzatie zodpovednosti za odchýlku oprávneného odberateľa elektriny. Odberné miesto odberateľa elektriny, na ktoré bola uzatvorená zmluva o združenej dodávke elektriny, nemôže byť zásobované viacerými dodávateľmi elektriny.

Bod 5. článok III. Prevádzkového poriadku žalovaného odkazuje na rámcovú distribučnú zmluvu, ktorou sa upravujú vzájomné práva a povinnosti medzi PDS a dodávateľom elektriny alebo obchodníkom s elektrinou, ktorý zásobuje odberateľov elektriny na vymedzenom území PDS. V prípade, že dodávateľ elektriny alebo obchodník s elektrinou uzatvoril s odberateľmi elektriny zmluvu o združenej dodávke, je predmetom rámcovej distribučnej zmluvy aj záväzok PDS zabezpečiť distribúciu do týchto odberných miest, a záväzok dodávateľa elektriny alebo obchodníka s elektrinou za distribúciu a ostatné služby súvisiace s distribúciou elektriny zaplatiť. Rámcovú distribučnú zmluvu musí s PDS uzavrieť každý dodávateľ elektriny alebo obchodník s elektrinou zásobujúci odberateľov elektriny na území PDS, má písomnú formu a obsahuje najmä: a) označenie zmluvných strán, b) spôsob identifikácie odberných miest zásobovaných dodávateľom elektriny alebo obchodníkom s elektrinou na vymedzenom území a ich priradenie do bilančnej skupiny dodávateľa elektriny alebo obchodníka s elektrinou, c) podmienky distribúcie do odberných miest vrátane platobných podmienok, d) podmienky výmeny dát medzi PDS a dodávateľom elektriny alebo obchodníka s elektrinou, e) spôsob priradenia typových diagramov odberu k jednotlivým odberným miestam zásobovaných dodávateľom elektriny alebo obchodníkom s elektrinou na vymedzenom území.

Podľa článku VII. Bodu 1. meranie, odpočty a výmena dát sú upravené v prílohe číslo 8 Prevádzkového poriadku (čl. 94 - 97 spisu).

Prílohou číslo 8 k Prevádzkovému poriadku žalovaného bolo upravené meranie, odpočty a výmena dát. V zmysle tohto montáž určeného meradla mal zabezpečovať žalovaný ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy po splnení ním stanovených technických podmienok pre meranie elektriny, ak je montáž meracej sústavy možná. Zakotvil však povinnosť výrobcom elektriny a koncovým odberateľom elektriny v zmysle zákona o energetike vykonať na vlastné náklady úpravu odberného miesta pre umiestnenie určeného meradla a zariadenia na prenos nameraných údajov. Rovnako PDS mohol rozhodnúť o zmene typu merania napríklad z dôvodu potreby merania spätného pôsobenia elektroenergetického zariadenia odberateľa na distribučnú sústavu PDS, merania spotreby s nízkym časom využitia maxima, pre potreby zisťovania priebehu zaťaženia, výskumu, vývoja a overovania nových metód a technológií merania a spracovania dát. Náklady s tým spojené mal znášať PDS. V bode 9. uložil povinnosť odberateľom elektriny a výrobcom elektriny umožniť PDS inštaláciu meracích zariadení a prístup k meraciemu zariadeniu za účelom vykonania montáže, kontroly, odpočtu, údržby, výmeny alebo odobratia meracieho zariadenia. Uvedené sa vzťahovalo aj na meracie zariadenia určené na meranie úrovne negatívneho spätného pôsobenia zariadenia odberateľa elektriny alebo výrobcu elektriny na distribučnú sústavu PDS. V § 3 Prílohy boli upravené odpočty a výmena dát, pričom v zmysle uvedeného paragrafového znenia odpočet meradiel, ako aj poskytnutie nameraných hodnôt z určených meradiel mal vykonávať PDS. Pravidelný odpočet určených meradiel s meraním typu A a typu B mal vykonávať PDS v mesačnom intervale, pravidelný odpočet určených meradiel s meraním typu C mal vykonávať PDS v ročnom intervale. PDS mal poskytovať merané hodnoty v členení podľa odberných miest. Pre odberné miesta s typom merania A a B sa bezodplatne mali poskytovať dáta mesačne, najneskôr do 5. pracovného dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci dodávky. Pre odberné miesta s meraním typu C sa bezodplatne mali poskytovať dáta ročne, najneskôr do 10. pracovného dňa po vykonaní odpočtu (čl. 98 - 99 spisu).

Neoddeliteľnou súčasťou Prevádzkového poriadku žalovaného ako PDS bola Príloha č. 3, v ktorej boli upravené obchodné podmienky pre všeobecnú časť rámcovej distribučnej zmluvy ako aj obchodné podmienky pre distribúciu elektriny pre rámcovú distribučnú zmluvu.

Podľa § 1 bod 1. Prílohy č. 3 v prípade, že dodávateľ elektriny uzatvorí s odberateľom elektriny (odberateľmi) zmluvu o združenej dodávke, PDS sa na základe rámcovej distribučnej zmluvy zaväzuje

zabezpečiť distribúciu do odberných miest týchto odberateľov elektriny, zásobovaných dodávateľom elektriny, identifikovaných v zmysle rámcovej distribučnej zmluvy a dodávateľ elektriny sa zaväzuje zaplatiť PDS platbu za distribúciu elektriny, prístup do sústavy a distribučné straty, ako aj za systémové služby a ostatné regulované položky.

V § 2 Prílohy č. 3 bola upravená identifikácia odberných miest zásobovaných dodávateľom elektriny tak, že odberné miesta, ktoré bude zásobovať dodávateľ elektriny na vymedzenom území PDS, sú jednoznačne identifikované v rámci procesov definovaných týmto Prevádzkovým poriadkom, napríklad pri procese zmeny dodávateľa alebo pri procese nového pripojenia. V rámci týchto procesov dochádza takisto k určeniu, či sa v danom odbernom mieste vykonáva ročný alebo mesačný odpočet. Registrácia odberných miest zásobovaných dodávateľom elektriny je vedená PDS, a na základe tejto registrácie bude PDS fakturovať platbu za distribúciu elektriny podľa cenníka služieb dodávateľovi elektriny za tie odberné miesta, ktoré mu boli priradené v rámci procesov definovaných prevádzkovým poriadkom, a pre ktoré uzatvoril s odberateľmi elektriny zmluvu o združenej dodávke (čl. 100 - 105 spisu).

28. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví rozhodnutím č. 0158/2010/E - PP zo dňa 4.11.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2010 schválil Prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej siete (žalovaného), ktorým totožne ako vyššie uvedeným rozhodnutím ustanovil pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou. Prevádzkový poriadok definoval a vykladal pojmy a stal sa schválením Úradom pre reguláciu sieťových odvetví záväzným pre účastníkov trhu s elektrinou. Jeho účelom tak ako je to definované v článku I. bolo a je transparentným spôsobom vymedziť zásady a pravidlá platné pre vzťahy vznikajúce medzi PDS (prevádzkovateľ distribučnej sústavy) a užívateľmi distribučnej sústavy, najmä pre vzťahy vznikajúce pri pripojení do DS (distribučnej sústavy), prístupe do DS a distribúcii elektriny, zabezpečovaní požadovaného príkonu v DS, ako aj pri odpočtoch a poskytovaní dát a pri priradovaní typových diagramov odberu. Bod 5. upravil povinnosť v prípadoch stanovených Prevádzkovým poriadkom užívateľov DS s PDS komunikovať výlučne v zmysle Technickej špecifikácie pre výmenu dát zverejnenej na internetovej stránke PDS. V ostatných prípadoch zakotvil povinnosť užívateľov DS komunikovať s PDS písomne. Pre účely Prevádzkového poriadku sa za písomnú formu považujú všetky právne úkony v listinnej podobe preukázateľne doručené PDS. Na podnety nevykonané v príslušnej forme sa neprihliada a nemôžu zakladať práva a povinnosti medzi PDS a užívateľmi DS. Bod 12. ustanovil, že všetci užívatelia DS, ktorí boli ku dňu 1.7.2007 fyzicky pripojení do DS, sú považovaní za pripojených do DS na základe zmluvy o pripojení a vzťahujú sa na nich všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pripojení v zmysle tohto Prevádzkového poriadku.

Podľa článku II. bod 7. zmluvou o združenej dodávke elektriny sa rozumie zmluva, ktorá sa uzatvára medzi dodávateľom elektriny a odberateľom elektriny. Na základe tejto zmluvy sa dodávateľ elektriny zaväzuje pre odberateľa elektriny zabezpečiť dodávku a distribúciu elektriny vrátane ostatných regulovaných služieb a prevzatie zodpovednosti za odchýlku odberateľa elektriny. Odberné miesto odberateľa elektriny, nemôže byť zásobované viacerými dodávateľmi elektriny súčasne. Bod 8. definoval pojem užívateľa DS ako osoby, ktorá dodáva alebo odoberá elektrinu prostredníctvom DS alebo má s PDS zmluvný vzťah (prevádzkovateľ prenosovej sústavy, prevádzkovateľ susednej regionálnej DS, prevádzkovateľ miestnej distribučnej sústavy, výrobca elektriny, koncový odberateľ elektriny, dodávateľ elektriny, žiadateľ o pripojenie do DS, žiadateľ o poskytnutie MRK, developer).

Bod 5. článok III. odkazuje na rámcovú distribučnú zmluvu, ktorou sa upravujú vzájomné práva a povinnosti medzi PDS a dodávateľom elektriny, ktorý zásobuje odberateľov elektriny na vymedzenom území PDS. V prípade, že dodávateľ elektriny uzatvoril s odberateľmi elektriny zmluvu o združenej dodávke, je predmetom rámcovej distribučnej zmluvy aj záväzok PDS zabezpečiť distribúciu do týchto odberných miest, a záväzok dodávateľa elektriny za distribúciu a ostatné služby súvisiace s distribúciou elektriny zaplatiť. Rámcovú distribučnú zmluvu musí s PDS uzavrieť každý dodávateľ elektriny zásobujúci odberateľov elektriny na území PDS, má písomnú formu a obsahuje najmä: a) označenie zmluvných strán, b) spôsob identifikácie odberných miest zásobovaných dodávateľom elektriny na vymedzenom území a ich priradenie do bilančnej skupiny subjektu zúčtovania, c) podmienky distribúcie do odberných miest vrátane platobných podmienok, d) podmienky výmeny dát medzi PDS a dodávateľom elektriny, e) spôsob priradenia typových diagramov odberu k jednotlivým odberným miestam zásobovaných dodávateľom elektriny na vymedzenom území PDS (čl. 79 - 83 spisu).

29. Prílohou č. 6 schváleného Prevádzkového poriadku žalovaného bol Reklamačný poriadok žalovaného, ktorý upravoval postup pre uplatňovanie a riešenie reklamácií medzi PDS a ostatnými účastníkmi trhu na vymedzenom území PDS.

V zmysle bodu 1. Reklamačného poriadku ak vzniknú chyby pri fakturácii spôsobené nesprávnym odpočtom, použitím nesprávnej konštanty, uvedením nesprávnej ceny, chybou v počítaní a podobne, majú odberateľ elektriny (resp. dodávateľ elektriny) alebo PDS nárok na vyrovnanie nesprávne fakturovaných čiastok.

V zmysle bodu 2. Reklamačného poriadku odberateľ elektriny (resp. dodávateľ elektriny) uplatní reklamáciu u PDS na adrese uvedenej na faktúre písomnou formou alebo telefonicky najneskôr do 6 mesiacov odo dňa splatnosti faktúry. Reklamácie uplatnené po tomto termíne nebude PDS akceptovať. Reklamácia neopravňuje odberateľa elektriny (resp. dodávateľa elektriny) k nezaplateniu faktúry.

V zmysle bodu 3. Reklamačného poriadku PDS reklamáciu prešetrí a výsledok písomne oznámi odberateľovi elektriny (resp. dodávateľovi elektriny) v lehote do 30 kalendárnych dní odo dňa doručenia reklamácie.

V zmysle bodu 4. Reklamačného poriadku vysporiadanie rozdielu v platbách medzi odberateľom elektriny (resp. dodávateľ elektriny) a PDS je PDS povinný urobiť do 14 dní odo dňa písomného oznámenia o výsledku prešetrovania reklamácie v zmysle odseku 3. V prípade, že výsledkom šetrenia je zníženie fakturovanej čiastky, vystaví PDS odberateľovi elektriny (resp. dodávateľovi elektriny) faktúru - dobropis a ak odberateľ elektriny (resp. dodávateľ elektriny) uhradil pôvodnú faktúru, dobropisovanú čiastku mu bezodkladne vráti. V prípade, že pôvodnú faktúru odberateľ elektriny (resp. dodávateľ elektriny) neuhradil, započíta PDS dobropisovanú čiastku s pôvodnou faktúrou. V prípade, že výsledkom šetrenia reklamácie je zvýšenie fakturovanej čiastky, vystaví PDS odberateľovi elektriny (resp. dodávateľovi elektriny) faktúru - ľarchopis, ktorý odberateľ elektriny (resp. dodávateľ elektriny) uhradí na účet PDS v lehote splatnosti, t.j. 14 dní od jeho vystavenia (čl. 84 spisu).

30. Žalovaný listom zo dňa 22.1.2009 upozornil žalobcu, že ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy dňom 1.3.2009 zmení odpočtové cykly na niektorých odberných miestach pripojených do distribučnej sústavy na hladine nízkeho napätia z dôvodu zmeny typu merania. Zároveň upozornil v súvislosti s touto zmenou, že keďže dochádza k zmene odpočtového cyklu z ročného na mesačný, je oprávnený v zmysle cenníka distribúcie z mesačne nameraných hodnôt odberu elektriny vyhodnocovať na odberných miestach parametre prekročenia maximálnej rezervovanej kapacity, prekročenie rezervovanej kapacity, dodržiavanie zmluvnej hodnoty účinníka, pričom pri zmene typu merania zvyčajne dochádza aj k zmene výzbroje meracej súpravy spojenej s úpravami odberného miesta pre umiestnenie určeného meradla (elektromera a príslušenstva). Uviedol, že montáž meradla zabezpečuje na vlastné náklady, úpravy na umiestnenie určeného meradla zabezpečuje odberateľ na vlastné náklady.

31. Z vyjadrenia žalovaného ako prevádzkovateľa distribučnej sústavy VSD, a.s. k žiadosti o pripojenie do distribučnej sústavy zo dňa 30.8.2007 vyplýva, že odberateľ B. I. názov stavby: Pekáreň, odberné miesto Hôrka 8, Pekáreň, požiadal o súhlas so znížením amperickej hodnoty hlavného ističa pred elektromerom. V kolónke „existujúci stav“ je uvedená amperická hodnota hlavného ističa pred elektromerom 3x630A, v kolónke „odsúhlasený stav“ je uvedená amperická hodnota hlavného ističa pred elektromerom 3x80A. Na predtlačenom formulári žalovaného je taktiež uvedené v časti podmienky napojenia, že žalovaný súhlasí so znížením amperickej hodnoty hlavného ističa pred elektromerom, pričom bod napojenia odberu elektriny, el. prípojka a odberné elektrické zariadenie ostávajú zachované. Zároveň bol odberateľ / žiadateľ upozornený, že sa zaväzuje dodržiavať odsúhlasený a v zmluve o pripojení dohodnutý požadovaný príkon definovaný amperickou hodnotou hlavného ističa pred elektromerom a dodržiavať podmienky pripojenia a merania elektriny stanovené príslušnými právnymi predpismi, najmä zákonom č. 656/2004 Z.z. o energetike, Technickými podmienkami prevádzkovateľa distribučnej sústavy VSD a.s. (PDS), Obchodnými podmienkami k zmluve o pripojení a zmluve o združenej dodávke elektriny zverejnenými na internetovej stránke PDS, taktiež, že pred realizáciou prác na výmene hlavného ističa pred elektromerom si je potrebné dohodnúť na jeho kontaktných miestach termín realizácie prác a spôsob porušenia prevádzkových plômb PDS pri prácach spojených s výmenou hlavného ističa (čl. 36 spisu).

32. Dňa 18.12.2009 uzavreli žalobca a spoločnosť Pekáreň Hôrka, s.r.o., s miestom prevádzky Hôrka 344, Hôrka pri Poprade na odbernom mieste EIC: XXZVSXXXXXXXXXXN rámcovú zmluvu na poskytovanie služieb dodávky elektriny (čl. 141 spisu) a došlo tak k zmene koncového odberateľa z pôvodného odberateľa B. K. na nového odberateľa Pekáreň Hôrka s.r.o., Hôrka 344, 059 12 Hôrka, IČO: 44 559 313 (čl. 141 - 156 spisu).

Na základe Splnomocnenia pre úkony spojené s procesom zmeny dodávateľa splnomocniteľ Pekáreň Hôrka, s.r.o. splnomocnil žalobcu, aby ho v plnom rozsahu zastupoval vo všetkých veciach týkajúcich sa

procesu zmeny dodávateľa elektriny špecifikovaného v Prevádzkovom poriadku žalovaného a vykonával všetky potrebné úkony s tým súvisiace. Žalobca sa zaviazal ako dodávateľ elektriny zabezpečiť pre splnomocniteľa ako odberateľa distribúciu a dodávku elektriny do jeho odberného miesta.

33. Štatutárny zástupca odberateľa Pekáreň Hôrka, s.r.o. listom zo dňa 7.1.2011 namietal a upozornil žalobcu na nesprávnu fakturáciu za dodávku elektriny, nakoľko odberné miesto EIC kód: XXZVSXXXXXXXXXXN má istič 3x100 A, a nie je vybavený ističom 3x630 A (čl. 42 spisu).

34. Rovnako tak odberateľ upozornil žalovaného listom zo dňa 7.1.2011 na zle účtované položky za dodávku elektriny do jeho odberného miesta, konkrétne prirážku za horší účinník a platbu za veľkosť ističa.

35. Žalovaný listom zo dňa 14.2.2011 oznámil žalobcovi, že po prešetrení uznáva opodstatnenosť nároku odberateľa elektriny. Ďalej uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že zmluvným partnerom pre distribúciu elektriny do daného odberného miesta je pre VSD, a.s. daný dodávateľ elektriny, má relevantný dodávateľ voči nemu v zmysle platného Prevádzkového poriadku nárok na dobropísovanie čiastky zodpovedajúcej rozdielom v platbách za pevnú zložku distribúcie a prekročenie účinníka, ktoré vyplývajú z úpravy maximálnej rezervovanej kapacity na odbernom mieste Hôrka 344, EIC kód: XXZVSXXXXXXXXXXN. z hodnoty 630A na hodnotu 100A za obdobie, kde splatnosť nepresiahla 6 mesiacov odo dňa uplatnenia prvej reklamácie a následne na základe sťažnosti žalobcu, ktorú žalovaný obdržal dňa 21.3.2011, žalovaný listom zo dňa 5.4.2011 nesúhlasil s úpravou fakturácie za obdobie odo dňa 1.1.2009 do 30.6.2010 na odbernom mieste, pričom poukázal na § 1, bod 2, Prílohy č.6 platného Prevádzkového poriadku podľa ktorého, odberateľ elektriny (resp. dodávateľ elektriny) uplatní reklamáciu u prevádzkovateľa distribučnej siete (ďalej PDS) na adrese uvedenej na faktúre písomnou formou alebo telefonicky najneskôr do 6 mesiacov odo dňa splatnosti faktúry. Reklamácie uplatnené po tomto termíne nebude PDS akceptovať. Reklamácia neopravňuje odberateľa elektriny (resp. dodávateľa elektriny) k nezaplateniu faktúry (čl. 39 a čl. 44 spisu).

36. Zo zmluvy o pripojení do distribučnej sústavy č. 10067173ZoP zo dňa 3.7.2010 vyplýva, že žalovaný ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy s obchodnou spoločnosťou Pekáreň Hôrka, s.r.o. uzavrel zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného pripojiť zariadenie obchodnej spoločnosti do distribučnej sústavy v rámci maximálnej rezervovanej kapacity pripojenia dohodnutej pre odberné miesto s EIC kódom XXZVSXXXXXXXXXXN vo výške 630A (čl. 173 - 176 spisu).

37. Žalobca spolu so žalobou a vyjadrením zo dňa 22.8.2013 predložil súdu vyčíslenie výšky bezdôvodného obohatenia v sume 22.401,88 Eur (čl. 9 a čl. 110 spisu).

38. Zo spisu Okresného súdu Poprad vedeného na súde pod sp.zn. 18C/50/2015 vyplýva, že žalobca dňa 18.2.2015 podal voči obchodnej spoločnosti Pekáreň Hôrka, s.r.o., Hôrka 344, 05 912 Hôrka, IČO: 44 559 313 žalobu, ktorou sa domáha zaplata sumy 20.897,31 Eur spolu so zmluvnou pokutou z neuhradených faktúr po lehote splatnosti za odber elektrickej energie na odbernom mieste Hôrka 344, 059 12 Hôrka pri Poprade, ktoré bolo prerušené do právoplatného skončenia tejto prejednávanej veci.

39. Podľa ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

40. Podľa ust. § 1 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

41. Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

42. Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

43. Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

44. Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

45. Podľa ust. § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

46. Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

47. Podľa ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

48. Podľa ust. § 387 ods. 2 Obchodného zákonníka premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

49. Podľa ust. § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

50. V prejednávanej veci si žalobca žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 22.401,88 Eur, ktorý skutkovo vymedzil tvrdením, že výška tohto bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného predstavuje rozdiel medzi sumou mu fakturovanou žalovaným v období odo dňa 1.1.2009 do 30.6.2010 pre odberné miesto č. XXXXXX, EAN XXZVSXXXXXXXXXXN. pre istič 3x630 A a tarifnú prírážku za nedodržanie účinníka vo všetkých troch časových pásmach a sumou, ktorá mala byť fakturovaná pre toto odberné miesto pre istič 3x100 A a tarifnú prírážku za nedodržanie účinníka vo všetkých troch časových pásmach.

51. Primárne súd uvádza, že vzhľadom na postavenie žalobcu a žalovaného ako subjektov záväzkového vzťahu (vzťah medzi dvomi právnickými osobami - podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti), súd vyhodnotil právny vzťah medzi stranami sporu ako obchodnoprávny v zmysle ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka.

52. S poukazom na skutkové vymedzenie žalobcom uplatneného nároku súd ďalej vychádzal z právnej úpravy bezdôvodného obohatenia, ktorá je obsiahnutá v Občianskom zákonníku. Právna úprava bezdôvodného obohatenia v Občianskom zákonníku je úpravou komplexnou a s poukazom na interpretačné pravidlo uvedené v ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka sa uplatňuje aj v obchodných záväzkových vzťahoch, nakoľko Obchodný zákonník inštitút bezdôvodného obohatenia neupravuje.

53. Posúdenie, či medzi stranami sporu ide o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho ho získal (ust. § 456 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (ust. § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na

úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť (rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo 124/2002). Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. apríla 2013, č. k. IV. ÚS 554/2012-35).

54. Medzi sporovými stranami nie je sporné, že zmluvný vzťah medzi žalobcom ako obchodníkom s energiou a žalovaným ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy vznikol na základe Rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ/2008/012 zo dňa 14.8.2008 uzavretej v súlade so zákonom č. 656/2004 Z.z. o energetike a zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov. Touto zmluvou došlo k úprave vzájomných práv a povinností medzi žalovaným ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy a žalobcom ako obchodníkom s energiou, ktorý zásoboval odberateľov elektriny na vymedzenom území žalovaného. Taktiež Rámcovou distribučnou zmluvou a schválenými Prevádzkovými poriadkami žalovaného (Rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 19.12.2017 a zo dňa 4.11.2010) bola upravená ich vzájomná povinnosť, že v prípade, že dodávateľ elektriny alebo obchodník s elektrinou uzatvoril s odberateľmi elektriny zmluvu o združenej dodávke, je predmetom rámcovej distribučnej zmluvy aj záväzok žalovaného zabezpečiť distribúciu do týchto odberných miest, a záväzok žalobcu za distribúciu a ostatné služby súvisiace s distribúciou elektriny žalovanému zaplatiť. Z pripojených listinných dôkazov žalobcom je zrejmé, že žalobca ako obchodník s energiou uzavrel s Jánom Baranom dňa 26.2.2008 Zmluvu o združenej dodávke elektriny *606901, na základe ktorej dodával a distribuoval elektrinu do odberného miesta, ktoré bolo identifikované EIC kódom 24ZVS0000057703N a následne v súvislosti so zápisom obchodnej spoločnosti Pekáreň Hôrka, s.r.o. dňa 15.1.2009 do Obchodného registra Prešov došlo medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou Pekáreň Hôrka, s.r.o. k uzavretiu Rámcovej zmluvy o dodávke elektriny č. 919427 do tohto odberného miesta.

55. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Namietal, že žalobca nie je dodávateľom elektriny pre odberné miesto odberateľa, a nie je preukázaný žiadny odplatný právny vzťah, ktorý by zakladal oprávnenie konať voči nemu vo vlastnom mene a na účet odberateľa. Tiež poukázal, že medzi žalobcom a odberateľom nie je pri zabezpečovaní distribúcie elektriny spravidla žiadny priamy zmluvný, obchodný ani fakturačný vzťah. Ten existuje len medzi distribútorom a dodávateľom na základe Rámcovej distribučnej zmluvy. V súlade s uvedeným môže dodávateľ reklamovať distribútorovi len tú faktúru, ktorú distribútorovi uhradil, pričom plnenie, ktoré si v tomto spore žalobca voči nemu uplatňuje, mu bolo v plnom rozsahu uhradené zo strany odberateľa, a teda nemohla sa u žalobcu prejavíť negatívna zmena v jeho majetkových pomeroch.

56. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby ako takej je, že strany majú vecnú legitímáciu. Všeobecne možno uviesť, že vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana civilného súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). Až samotné konanie ukáže, či procesnoprávna dvojica (žalobca a žalovaný) je totožná s dvojicou hmotnoprávnou, t. j. či žalobca a žalovaný sú v konaní vecne legitimovaní, a teda či sú účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu o ktorom súd v konaní rozhoduje.

57. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/205/2009.)

58. V niektorých prípadoch môže vzniknúť bezdôvodné obohatenie v rámci trojstranného právneho vzťahu, pričom je obťažné zistiť, kto má vlastne právo uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V danej súvislosti treba prisvedčiť argumentácii žalobcu, že v predmetnom spore treba brať do úvahy osobitosť vzťahov medzi odberateľom (Ján Baran, neskôr Pekáreň Hôrka, s.r.o.), žalobcom ako obchodníkom s elektrinou resp. dodávateľom a žalovaným ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy, ktoré vznikli pri dodávke elektriny do odberného miesta identifikovaného EIC kódom XXZVSXXXXXXXXXXN.

.59. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že bolo povinnosťou žalobcu oznámiť všetky technické dáta, ktoré sú na odbernom mieste vrátane špecifikácie ističa, nakoľko z Prílohy č. 8 Prevádzkového poriadku žalovaného účinného odo dňa 1.8.2008 totiž vyplýva, že montáž určeného meradla mal zabezpečovať práve žalovaný ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy po splnení ním stanovených technických podmienok pre meranie elektriny. Koncovým odberateľom elektriny Prevádzkový poriadok zakotvil len povinnosť vykonať na vlastné náklady úpravu odberného miesta pre umiestnenie určeného meradla a zariadenia na prenos nameraných údajov. Len žalovaný ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy mohol rozhodnúť o zmene typu merania napríklad z dôvodu potreby merania spätného pôsobenia elektroenergetického zariadenia odberateľa na distribučnú sústavu žalovaného, merania spotreby s nízkym časom využitia maxima, pre potreby zisťovania priebehu zaťaženia, výskumu, vývoja a overovania nových metód a technológií merania a spracovania dát. Náklady s tým spojené mal znášať v zmysle Prevádzkového poriadku práve žalovaný. Na podporu svojho záveru súd dodáva, že v bode 9. uvádzanej Prílohy uložil žalovaný povinnosť odberateľom elektriny umožniť mu inštaláciu meracích zariadení a prístup k meraciemu zariadeniu za účelom vykonania montáže, kontroly, odpočtu, údržby, výmeny alebo odobratia meracieho zariadenia.

60. Z uvedeného vyplýva, že žalobca ako obchodník s elektrinou resp. dodávateľ nebol oprávnený zabezpečovať montáž meradla, kontrolu, odpočty meradiel, zabezpečovať zmeny na technických zariadeniach, alebo s ohľadom na uskutočnené merania odberu elektriny akokoľvek ovplyvniť tarify stanovené cenovým rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Daná skutočnosť bola v spore preukázaná napr. aj vyjadrením žalovaného ako prevádzkovateľa distribučnej sústavy k žiadosti o pripojenie do distribučnej sústavy zo dňa 30.8.2007. Išlo o výlučnú kompetenciu žalovaného, ktorý príslušné hodnoty a údaje mal oznamovať dojednaným spôsobom žalobcovi ako dodávateľovi, ktorý následne tieto údaje premietol do svojej faktúry, ktorú vystavil konečnému odberateľovi. Z Prílohy k Prevádzkovému poriadku žalovaného (vyššie citované Obchodné podmienky pre rámcovú distribučnú zmluvu) vyplynula pre žalobcu ako dodávateľa povinnosť zaplatiť priamo žalovanému platbu za distribúciu elektriny, prístup do sústavy a distribučné straty, ako aj za systémové služby a ostatné regulované položky. V súlade s Reklamačným poriadkom žalovaného, ktorý upravoval postup pre uplatňovanie a riešenie reklamácií medzi žalovaným a ostatnými účastníkmi trhu na vymedzenom území ak vznikli chyby pri fakturácii spôsobené nesprávnym odpočtom, použitím nesprávnej konštanty, uvedením nesprávnej ceny, chybou v počítaní a podobne, mali odberateľ elektriny (resp. dodávateľ elektriny) nárok na vyrovnanie nesprávne fakturovaných čiastok, pričom mohli reklamáciu uplatniť u žalovaného na adrese uvedenej na faktúre písomnou formou alebo telefonicky najneskôr do 6 mesiacov odo dňa splatnosti faktúry. V prípade, že výsledkom šetrenia bolo zníženie fakturovanej čiastky, mal žalovaný vystaviť faktúru - dobropis a dobropisovanú čiastku bezodkladne vrátiť.

61. V danom prípade dokonca žalovaný uznal opodstatnenosť žalobcovho nároku, keď listom zo dňa 14.2.2011 oznámil žalobcovi, že po prešetrení uznáva opodstatnenosť nároku odberateľa elektriny. Ďalej uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že zmluvným partnerom pre distribúciu elektriny do daného odberného miesta je žalobca, má tento voči nemu v zmysle platného Prevádzkového poriadku nárok na dobropisovanie čiastky zodpovedajúcej rozdielom v platbách za pevnú zložku distribúcie a prekročenie účinníka, ktoré vyplývajú z úpravy maximálnej rezervovanej kapacity na odbernom mieste Hôrka 344, EIC kód: XXZVSXXXXXXXXXXN z hodnoty 630A na hodnotu 100A za obdobie, kde splatnosť nepresiahla 6 mesiacov odo dňa uplatnenia prvej reklamácie. Z týchto vyššie uvedených dôvodov súd nemá pochybnosť o aktívnej legitímácii žalobcu v tomto spore a argumentácia žalovaného o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v tomto súdnom konaní sa mu javí ako účelová. Spornou zostáva otázka vznesenej námietky premlčania nároku zo strany žalovaného z dôvodu, že podľa názoru žalovaného lehota na uplatnenie reklamácie bola upravená v Prevádzkovom poriadku žalovaného a je lex specialis k úprave v Obchodnom zákonníku.

62. V prejednávanej veci ide o nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného plnením bez právneho dôvodu.

63. Na tomto mieste súd uvádza, že záväzok z titulu bezdôvodného obohatenia medzi podnikateľmi je potrebné, ako už bolo vyššie uvedené, s prihliadnutím na povahu strán právneho vzťahu, považovať za obchodnoprávny vzťah, a to aj napriek tomu, že sa naň bude aplikovať v dôsledku absencie právnej úpravy v Obchodnom zákonníku právna úprava bezdôvodného obohatenia v Občianskom zákonníku. Ako už bolo uvedené, samotný inštitút bezdôvodného obohatenia upravuje Občiansky zákonník, avšak právnu úpravu premlčania komplexným spôsobom upravuje Obchodný zákonník v ust. §§ 387 až 408. Vzhľadom na komplexnosť právnej úpravy premlčania (ako samostatného inštitútu) v Obchodnom zákonníku, je potrebné konštatovať, že premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia v obchodných vzťahoch sa bude spravovať právnou úpravou obsiahnutou ako celok v Obchodnom zákonníku (bez ohľadu na to, že Obchodný zákonník neupravuje osobitnú premlčaciu dobu pre vydanie práva na bezdôvodné obohatenia). Vychádzajúc z ust. § 397 Obchodného zákonníka sa tak právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčuje vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe.

64. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného o premlčaní nároku žalobcu, pretože podľa jeho názoru v súlade s ustanoveniami Rámcovej distribučnej zmluvy a jej Príloh resp. Reklamačným poriadkom si mohol žalobca uplatniť reklamáciu v lehote 6 mesiacov odo dňa splatnosti faktúr, inak mu právo zaniklo.

65. V danom prípade ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu, pričom v tomto prípade sa na otázky premlčania budú výslovne aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Je treba prisvedčiť argumentácii žalobcu, že v danom prípade nejde zo strany žalobcu o uplatnenie zodpovednosti za vady veci (alebo služby). Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník nevymedzuje pojem reklamácia a za „vadu“ je vo všeobecnosti potrebné rozumieť všetko, čo znižuje možnosť využitia alebo upotrebenia veci alebo ju inak znehodnocuje. Za vadné plnenie je v súlade s ustálenou súdnou praxou považované plnenie v týchto prípadoch a) vec nemá zmluvnými stranami vymienené vlastnosti alebo vlastnosti, ktoré sú u takej veci obvyklé (ide buď o vlastnosti, ktoré boli výslovne vymienené v zmluve, alebo vlastnosti, ktoré možno vzhľadom na okolnosti považovať za obvyklé), b) vec nie je funkčná (nemôžno ju použiť na účel, ktorý je na základe určitého typu zmluvy sledovaný), c) má právne vady /str. 1415, 1417 Imrich Fekete komentár k Občianskemu zákonníku/. A preto za vadu nemôžno považovať v danom prípade nesprávne vyúčtovanie dodávky elektriny zo strany žalovaného, ale v danom prípade ide o bezdôvodné obohatenie spočívajúce v nesprávnej fakturácii zo strany žalovaného dosadením nesprávnej hodnoty ističa 3x630 A namiesto 3x100 A a tarifnej prirážky za nedodržanie zmluvne dohodnutej hodnoty účinníka.

66. Žalobca si uplatnil svoju pohľadávku za vystavenie a zaslanie nesprávne fakturovanej sumy za dodávku elektriny v období od 1.1.2009 do 30.6.2010, ktoré žalobca žalovanému uhradil, čo nebolo v spore sporným.

67. Ako už súd vyslovil vyššie v prejednávanej veci sa jedná o obchodný záväzkový vzťah, a teda súd v súvislosti s námietkou premlčania vznesenou žalovaným dospel k záveru o potrebe aplikácie ust. §§ 387 až 408 Obchodného zákonníka o premlčaní. Vychádzajúc z ust. § 397 Obchodného zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčuje vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe, pričom začiatok jej plynutia sa riadi ust. § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné. Možnosť uplatnenia práva na súde (actio nata) je potrebné posudzovať objektívne, t.j. premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď vznikla objektívna možnosť podať žalobu. Pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby je rozhodujúci okamih vzniku bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu. Nakoľko žaloba žalobcu bola podaná na súde dňa 29.2.2012, súd konštatuje, že ku dňu podania žaloby nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu uplatneného žalobou.

68. Podľa ust. § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

69. Podľa ust. § 369 Obchodného zákonníka v znení účinnom v okamihu vzniku omeškania ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

70. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

71. Čo sa týka žalobcom uplatneného príslušenstva pohľadávky v podobe zákonného úroku z omeškania, súd uvádza, že nakoľko žalovaný dlžnú sumu žalobcovi neuhradil, dostal sa tak do omeškania s plnením peňažného záväzku.

72. Vzhľadom na to, že v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je Občianskym zákonníkom určený čas plnenia, je potrebné pri aplikácii ust. § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že ten, kto sa bezdôvodne obohatil, je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. V prejednanom prípade žalobca listom zo dňa 2.11.2011 vyzval žalovaného predžalobnou výzvou k úhrade jeho pohľadávky v lehote do 10.11.2011.

73. Žalovaný svoj záväzok nesplnil, teda dňom 11. 11. 2011 sa dostal do omeškania s jeho splnením, a tak mu vznikla podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania medzi účastníkmi dohodnutá nebola, žalobca ich uplatnil úrokovou sadzbou 9,25% ročne. Vzhľadom na uvedené citované zákonné ustanovenia súd považoval nárok žalobcu v časti úrokov z omeškania za dôvodný v uplatnenom rozsahu 9,25% ročne.

74. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

75. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

76. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

77. Podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

78. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

79. Podľa ust. § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

80. Vzhľadom k uvedenému súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).